

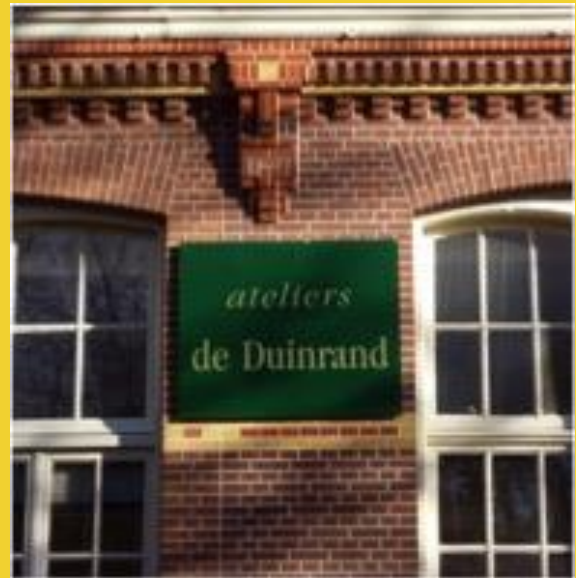
Perspectiviteiten

1967

50 jaar

2017

erspectief

ATELIERS VOOR BEELDEND E VORMGEVING TE CASTRICUM

Voorwoord van de voorzitter

Het is een grote eer, dat ik hier dit prachtige exemplaar van Perspectiviteiten mag inleiden. Met heel veel plezier heb ik dit bijzondere exemplaar gelezen. Heerlijk weer gewoon op papier, misschien wat ouderwets maar wel erg fijn. Wat behalve de fraaie vorm het meest boeit is echter de inhoud.

Er is duidelijk diep in de archieven gedoken en er is erg veel boven water gekomen.

De geschiedenis van onze vereniging komt in de verschillende aspecten mooi naar voren en vooral het eerste begin van 50 jaar geleden wordt duidelijk. Ook komen er een paar van die vroege pioniers aan het woord.

Dat Perspectief niet zonder slag of stoot geworden is tot wat het nu is komt scherp naar voren.

In het begin mochten we een enkel schoollokaal huren en pas na jaren discussies over allerlei mogelijkheden en onmogelijkheden met onder meer de gemeente werd dan in 1994 het historische Duinrand-schoolgebouw aan ons verkocht. Dat was ongetwijfeld het hoogtepunt van de historie. Er was wel een forse onderhoudsachterstand zoals dat dan heet, maar dat betekende dat er heel wat moest gebeuren voor we er echt fatsoenlijk ons werk konden gaan doen en dat is dan ook gebeurd

We zien het aantal leden in deze 50 jaar sterk toenemen evenals het aantal activiteiten.

Veel enthousiasme, maar ook deskundigheid en talent hebben ons gebracht tot onze huidige vorm

Heel leuk is het ook om in deze prachtige Perspectiviteiten tal van de artistieke activiteiten uit het heden en verleden te zien passeren.

Ja, dit alles stemt tot tevredenheid maar vooral ook tot trots. Trots op wat we nu zijn en wat we bereikt hebben in deze eerste 50 jaar van ons bestaan.

We gaan natuurlijk verder op de ingeslagen weg, maar we zijn de stichters en alle andere actievelingen van het eerste uur dankbaar voor hun toenmalige inzet die het mogelijk maakt voort te zetten waarmee zij begonnen zijn.

Met volle overgave gaan we als vereniging de komende halve eeuw in, en gaan eraan werken dat we over 50 jaar weer zo'n prachtige serie herinneringen kunnen toevoegen aan wat er al ligt.

Maar voor dit moment wens ik ieder veel leesplezier toe, wat voor menigeen ook wel een bron van herkenning zal zijn, omdat er heel wat prachtige oude herinneringen worden opgehaald van zaken die al haast vergeten waren.

Sjoerd Dijkstra

voorzitter Perspectief

Inhoudsopgave

Wat gebeurde in het oprichtingsjaar 1967?	4
Terugblik door Hans van Herwijnen	5
De begintijd nader belicht	8
Vrijwilligers die Perspectief bestuurden	12
Begeleiders	13
Zo was Perspectief gehuisvest	14
Hoe ontwikkelde zich het ledental?	20
Werksoorten	21
Hoe wordt het allemaal betaald?	25
Gemeentelijke subsidie	27
Aansluiting bij landelijke kunstfederatie	29
Cor Heeck artistiek grondlegger	30
Veel goede herinneringen aan Jaap Dekker	33
Hans van Herwijnen stimuleerde groei	35
Ontwikkeling Perspectief via veranderend logo	36
Perspectiviteiten en website	38
Relatie tot Toonbeeld	39
Ontwikkeling exposities Perspectief	40
Naakt op doek ontzet gemeente	42
Pogingen om de jeugd te bereiken	43
Eerdere jubilea bij Perspectief	45
Talensprijs	46
Kunstuitleen/Artotheek	46
Buiten schilderen	47
Technische commissie	49
Workshops	49
Kunstfietsroute	50
Jumelage	51
Portretcompetitie	52
Actueel overzicht groepsactiviteiten	53

Wat gebeurde er in het oprichtingsjaar 1967?

Hoe stond de wereld er voor toen Perspectief werd opgericht?

1967 werd gekenmerkt door een aantal bijzondere gebeurtenissen.

Het was het jaar van de zesdaagse oorlog tussen Israël en omringende Arabische landen.

Ook het jaar waarin D'66 voor het eerst meedeelde aan de Tweede Kamerverkiezingen.

In Den Haag trouwde Pieter van Vollenhove prinses Margriet.

De eerste grote milieuramp had plaats in Engeland, waar de olietanker Torrey Canyon op de rotsen liep.

Phil Bloom

Het was ook het jaar waarin het eerste bloot op tv kwam: de kunstenares Phil Bloom zorgde voor opschudding in het land door in het programma Hoepla geheel ontkleed de krant te lezen. Waar een opleiding aan de Rietveldacademie al niet toe leidt!

In deze jubileumuitgave zullen we zien dat Perspectief ook eens voor opschudding zorgde met een geschilderde blote dame, Sandra. Het schilderij werd niet bepaald enthousiast toegelaten tot een expositie in het Castricumse gemeentehuis.

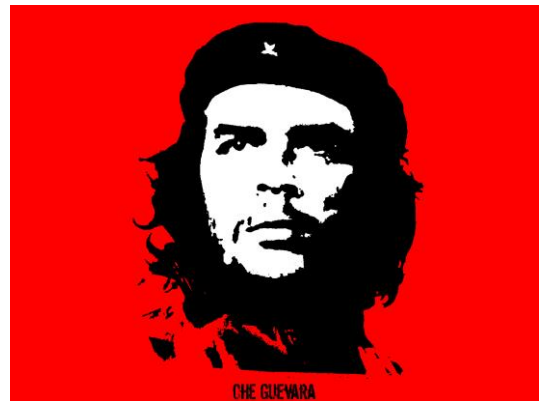
Op de Firato in Amsterdam ging de eerste kleurentelevisie-uitzending van start. In Lelystad namen de eerste bewoners hun intrek in een nieuwe woning.

Verdere opmerkelijke gebeurtenissen:

Che Guevara werd in Bolivia om het leven gebracht, en werd nog lang daarna het symbool van revolutionaire bewegingen.

De Sjah van Perzië kroonde zich in 1967 tot keizer. Zich nog niet bewust van de radicale wending die zijn land zou ondergaan nadat hij was verjaagd.

In Roemenie werd Ceausescu tot staatshoofd benoemd. Ook zijn lot zou eindigen op een manier die hij zich niet zal hebben voorgesteld.

Che Guevara

In Kaapstad voerde chirurg Christiaan Barnard de eerste harttransplantatie uit.

In ons land hielden tv-kijkers hun adem in bij de show Bij Dorus op schoot, waar de driejarige Corina Konijnenburg een aandoenlijke eigen versie ten beste gaf van het liedje 'poesie mauw'.

Een jaar kortom vol zaken die we ons nog immer herinneren.

Het jaar waarin Perspectief werd 'geboren'.

Terugblik van Hans van Herwijnen: Mijn tijd bij Perspectief

Op ons verzoek heeft Hans van Herwijnen, die in een lange periode veel voor de vereniging heeft betekend, zijn herinneringen over zijn tijd bij Perspectief op schrift gesteld. Dit is zijn verhaal:

Tot 1967 was er een kleine groep schilders in Castricum die wekelijks naar Heiloo ging om daar bij de vereniging Tintoretto onder leiding van de aquarellist Cor Heeck te gaan werken. Na een aantal seizoenen deze tocht wekelijks te hebben afgelegd kwam al snel het idee om voor Cor en zijn Castricumse cursisten een eigen vereniging op te richten.

Ondanks de sombere voorspelling van Cor dat dit al zo vaak is geprobeerd en dat een nieuwe groep niet langer dan vier jaar zou bestaan werd er op initiatief van Ans Lunow een berichtje in het Nieuwsblad voor Castricum geplaatst met een oproep voor belangstellenden om tot oprichting van een schildersgroep te komen.

De vergadering werd gehouden in het zaaltje van de Hervormde kerk waar 20 belangstellenden aanwezig waren.

De samenstelling van een bestuur gaf wat meer problemen – schilders zijn wat meer individualisten: zij willen schilderen en niet graag met bestuurlijke taken bezig zijn – hierdoor dreigde een en ander niet door te gaan, om dit te voorkomen gaf ik mij op voor een bestuurstaak.

De naam “Perspectief”, aangedragen door Cees Bakker, werd aangenomen. Het logo van Perspectief heb ik ontworpen en er zijn ook speldjes van gemaakt voor leden die vijf en tien jaar lid zijn van de vereniging.

Torenzaal van de Hervormde kerk

Een atelier werd gevonden in het handenarbeid lokaal van de Jac P. Thijssen mavo in Bakkum. Er kon gestart worden met 1 werkgroep schilderen/aquarelleren onder begeleiding van Cor Heeck.

Uiteraard maakte ook ik van de mogelijkheid gebruik om naast mijn taak als jonge huisvader en mijn werk als grafisch vormgever aan mijn behoefte om te gaan schilderen gehoor te geven. Het schilderij De Tennisbal, dat nog in het atelier hangt, symboliseert, door het jin en yang teken, dat alles in evenwicht moet zijn en niet één element opgeblazen wordt waardoor de rest verdrukt blijft, heb ik bij mijn afscheid als voorzitter geschonken aan de Vereniging. Een jaar na de start van Perspectief kwam er een Creativiteitscentrum in de gemeente van de grond maar dit verhinderde niet dat de belangstelling voor Perspectief bleef bestaan. Enkele jaren later startten we een kindergroep die onder leiding stond van Jaap Dekker met assistentie van Cora Lunow (dochter van Ans). Voor de kindergroep was ook voldoende belangstelling, maar die moest wel elk jaar opnieuw gestart worden waardoor we daarmee na een aantal jaren gestopt zijn.

Inmiddels was mijn bestuursfunctie van secretaris veranderd naar die van voorzitter. Ondertussen waren we ook lid van de landelijke vereniging FABK en namen we deel aan de schilderwedstrijden van Talens.

De grote doorbraak kwam in 1975 toen er een lokaal vrij kwam in de oude Duinrandschool in Bakkum. Voor het onderwijs was de school afgekeurd en het gebouw kwam daardoor beschikbaar voor andere doeleinden. Dat werden: Het Rode Kruis en de kunstenaars Berthy Müller, Ton van Beest, Otto Heuveling.

Voor Perspectief kwam lokaal twee beschikbaar. Een eigen atelier van 7 x 7 en 4,5 meter hoog. Dit gaf veel meer ontwikkelingsmogelijkheden. Een extra werkgroep schilderen en een etshoekje, beide onder begeleiding van Jaap.

Na het vertrek van het Rode Kruis kwam ook dit lokaal beschikbaar voor Perspectief en na het wegbreken van de tussenmuur kregen we een echt groot atelier voor de steeds groeiende groep schilders en aquarellisten. Het aantal werksoorten werd in de loop der jaren uitgebreid met textiele werkvormen, beeldhouwen en keramiek.

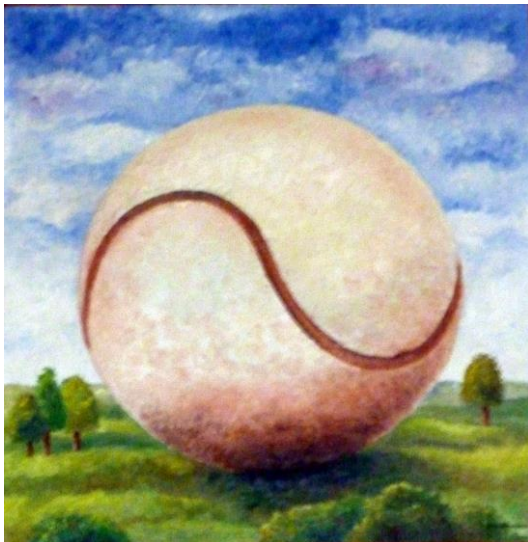
Door vertrek van een van de kunstenaars kwam er een werkatelier beschikbaar voor de beeldhouwers in lokaal 3.

Hans van Herwijnen

Een hoogtepunt voor Perspectief in 1994 was de overname van het gebouw van de gemeente. Deze had verschillende plannen met het pand zoals een appartementencomplex, maar gelukkig bleek het daarvoor ongeschikt en dankzij protestacties konden we het gebouw voor de boekwaarde en een geldbedrag voor het achterstallig onderhoud overnemen.

Op advies van de toenmalige penningmeester Anneke van Wallenburg werd hiervoor een aparte stichting opgericht, "Stichting Ateliers De Duinrand", die het gebouw heeft gekocht. Om te voorkomen dat de vereniging op een kwaad moment geen zeggenschap over haar gebouw zou hebben, is er in de statuten van de stichting opgenomen dat de voorzitter van Perspectief deel moet uitmaken van het bestuur van de stichting. Ik heb ook deze taak, vóór mijn vertrek, naar eer en geweten vervuld.

In de loop der jaren groeide de vereniging uit tot een van de grootste in haar soort in Nederland. Specifiek van Perspectief is dat de leden voor één contributiegeld deel kunnen nemen aan alle werkgroepen die de vereniging kent. Soms geeft dit wel discussie maar het heeft nooit geleid tot problemen.

Door het organiseren van werkgroepen, werkweekends, tentoonstellingen, zomers buiten schilderen, Artis-schilderen, workshops, zaterdagochtend buiten schilderen, excursies enz. enz. heeft Perspectief ook een belangrijk sociaal karakter gekregen.

De Tennisbal

Een evenzo belangrijke taak is er voor het blad Perspectiviteiten, inmiddels deels overgenomen door de website. Die media verzorgen de uitwisseling van informatie tussen bestuur, de leden en de verschillende werkgroepen en wat er in de omgeving op creatief gebied geboden wordt.

Na de oprichting van Stichting De Duinrand is er een kunstveiling gehouden en werd er een artotheek opgezet om meer financiële armslag te krijgen voor het onderhoud van het gebouw. Later werd deze artotheek voortgezet door Perspectief.

Ook werden er opstapcursussen georganiseerd om de drempel naar Perspectief te verlagen. Veel van het succes van de Vereniging Perspectief is te danken aan de vrijwilligers en bestuursleden.

Talrijke (trouwe) leden en begeleiders heb ik zien komen en gaan in de 32 jaar dat ik als bestuurslid aan de Vereniging en aan de Stichting verbonden was. Het bracht mij eer in de vorm van een lidmaatschap in de Orde van Oranje Nassau in 1999 en een zilveren legpenning van de gemeente Castricum, alsmede het erelidmaatschap van de Vereniging. Mijn huidige echtgenote heb ik er in 1993 ontmoet en door de jaren heen vele vriendschappelijke contacten gelegd. In de beginjaren droegen mijn vrouw Wil en mijn kinderen Marjan, Erwin, Jelle en René en later mijn 2e vrouw Ingrid bij aan de vele vergaderingen, thuis en elders en het redigeren en corrigeren van het blad Perspectiviteiten.

Persoonlijke ontwikkeling in de schilderkunst heeft ons doen besluiten in 2001 een vervolgstap te zetten naar een eigen atelier en galerie in de provincie Groningen, omdat dit in Castricum helaas niet mogelijk bleek. Wij begonnen in Oudeschans en wonen sinds 2005 tot volle tevredenheid in kuuroord Bad Nieuweschans, een historische plaats direct aan de Duitse grens, waar we (het bloed kruipt waar het niet gaan kan...) in 2006 Kunstenaarscollectief "Kunst aan de Rand van Nederland" hebben opgericht, waarmee we jaarlijks exposeren in Groningen en Duitsland, atelierroutes organiseren en inmiddels het 10-jarig bestaan vierden. De jaren bij Perspectief liggen al ver achter mij, maar de positieve ervaringen en herinneringen eraan zullen wij blijven koesteren.

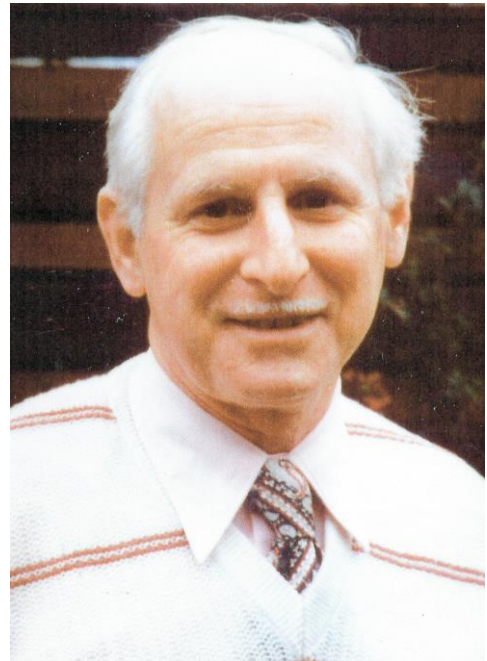

Hans van Herwijnen

Voorstraat 32
9693 EH Bad Nieuweschans
ateliertwee.nl
kunstaanderandvannederland.nl

De begintijd nader belicht

Oud-voorzitter Hans van Herwijnen heeft hiervoor in een notendop de historie van Perspectief uitstekend uit de doeken gedaan. In het vervolg duiken we wat dieper in de gebeurtenissen die hij heeft beschreven. Dat gebeurt aan de hand van de archieven van Perspectief en oude nummers van Perspectiviteiten. De wens om een eigen club op te richten in Castricum was dus al langer aanwezig. In het Nieuwsblad voor Castricum van 6 december 1947 stond al een artikel getiteld "In Castricum een schilder- en tekenclub van amateurs?" Dat begon zo: "Hoevelen zijn er niet die uit liefhebberij hun hart hebben verpand aan tekenen en schilderen. Met geringe middelen, potlood, papier, een stukje houtskool, genieten zij met velen van dit kostbaar vermaak. Op deze oproep van C. Portegies in het blad was blijkbaar onvoldoende respons gekomen. Er verscheen weer een artikeltje in het Nieuwsblad voor Castricum op 31 januari 1967 onder de kop "Schildersclub in Castricum?" en op 10 februari 1967 was in dat blad te lezen: "Schildersclub komt er".

Gerard Lunow

Ans Lunow schreef op 14 maart 1967 aan het college van B. en W. van Castricum:

"Als amateurschilderes ben ik na mijn komst in Castricum iedere week naar Heiloo getrokken om daar op deze wijze creatief bezig te zijn. Daarbij heb ik ervaren, hoezeer deze manier van ontspanning bijdraagt tot het geven van tegenwicht tegen de spanningen waarin het hedendaagse leven ons gevangen houdt.

Deze ervaringen hebben mij ertoe gebracht te onderzoeken, hoeveel mensen er in Castricum zouden zijn, die zich tot deze ontspanningsvorm aangetrokken voelen. Dit onderzoek heeft aangetoond dat velen hiervoor grote belangstelling hebben."

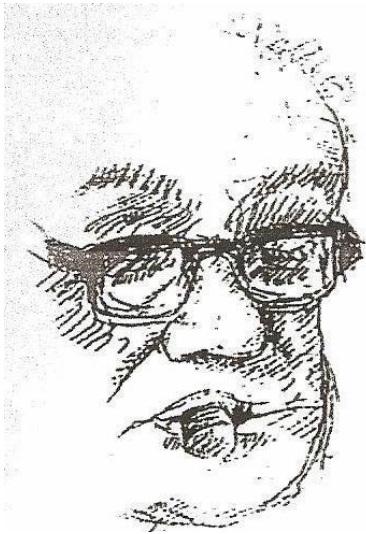

Na twee korte artikelen meldten zich 42 personen, meer dan genoeg om voorlopig verdere werving stop te zetten.

Over die begintijd van de vereniging heeft de eerste voorzitter, Gerard Lunow, het volgende verteld bij het 20-jarig bestaan van Perspectief.

"De bevalling vond plaats op de 'zolder' van de Hervormde Kerk in Castricum. Maar aan een geboorte gaat een draagtijd vooraf en dan volgt een vreugdevolle, maar zorgzame periode in de eerste jaren van de boreling.

Eind 1964 vestigde schrijversgezin (echtpaar Lunow, red) zich in Castricum, in een nieuwbouwwijk in de weilanden, ver buiten het centrum. Zo uit de grote stad in de weilanden tussen de beesten: een grote verandering. Mijn vrouw ging weer schilderen. Zomaar schilderen, alleen met jezelf: maar hoe doe je dat? Mijn vrouw hoorde van een amateurschildersclub in Heiloo, Tintoretto. We gingen er op een avond heen, verklaarden onze komst en werden voorgesteld aan de leider/docent, de heer Cor Heeck. Heeck: Zo, heb je wat bij je? Mijn vrouw: nee, want we komen alleen maar eens kijken". Heeck: dan zie jij wel wat, maar ik niks. Heeft er misschien iemand een oud karton, een kwast en wat verf? "Dat was er en werd bereidwillig afgestaan. Heeck: "Zo, ga hier maar zitten en ga je gang". Mijn vrouw: "Maar er staat al wat op", wijzend op het aardige stilleven dat er al op stond. Heeck: Als je er overheen schildert dan zie je daar niks meer van; dat is een eigenschap van verf. Mijn vrouw: "Wat moet ik dan schilderen?" Heeck: "Weet ik dat? Jij wilt schilderen. Begin maar, dan zie je vanzelf wel wat het wordt."

Wat in Heiloo kon, moest ook in Castricum mogelijk zijn. Al verschillende malen geprobeerd, werd mij verteld, maar steeds met een wiegendood geëindigd. Overleg met Heeck voor de functie van begeleider. Doel: creatieve ontspanning en ontwikkeling; in die volgorde. Besloten werd om een nieuwe poging te ondernemen voor de oprichting van een Castricumse club.

Een oproep aan belangstellenden voor een oprichtingsvergadering werd geplaatst. Op 2 mei 1967 stegen velen zolderwaarts in de Hervormde Kerk. Een roepnaam was gauw gevonden: Perspectief, voorgesteld door Cees Bakker. Een voorlopig bestuur was ook snel gevormd. Voorzitter: Gerard Lunow, Hans van Herwijnen secretaris en Ans Lunow penningmeester.

Cor Heeck

Voor de huisvesting onderzocht het echtpaar Lunow verschillende mogelijkheden en liet al snel het oog vallen op de oude Christelijke school te Bakkum. Aangezien deze school nog niet ter beschikking kon worden gesteld, verviel deze zeer bruikbare ruimte voorlopig. Niettemin vroeg Perspectief als "ernstig gegadigde" genoteerd te worden voor het gebruik van een lokaal.

Om in de onmiddellijke behoefte te voorzien werd contact opgenomen met de heer C.H.Freling, hoofd van de Jac. P.Thijssse- mavo in Bakkum, over het gebruik van het handenarbeidlokaal in deze school.

Later, maar daar komen we uitgebreider op terug, vond de vereniging alsnog onderdak in de oude School met de Bijbel in Bakkum, die inmiddels was omgedoopt tot School met de Beitel, in verband met de daar werkende beeldhouwer. Opmerkelijk is dat dus al vanaf het allereerste moment de Duinrandschool in beeld is geweest waar Perspectief nu gehuisvest is, zo blijkt tenminste uit het verzoek aan de gemeente van Ans Lunow.

Lunows terugblik: "Perspectief groeide op tot tiener en later tot een dame van stand. Ze is gezond, actief en aanbidt het schone. Als ze soms mocht willen trouwen, dan alleen op huwelijkse voorwaarden, waarbij haar eigen identiteit, haar eigen stijl en haar eigen levensinstelling blijvend tot hun recht komen."

In een brief aan de redactie van Onze Krant in Castricum schreef Gerard Lunow: "Op dinsdagavond 2 mei jl. werd in een druk bezochte bijeenkomst voor genodigden in de torenkamer van de Hervormde Kerk te Castricum opgericht de Amateurschildersclub Perspectief.

De club heeft tot doel de leden in de gelegenheid te stellen om onder deskundige leiding de schilderkunst als vrijetijdsbesteding en ontspanning te beoefenen en door het houden van exposities en lezingen de belangstelling voor het actief beoefenen van deze liefhebberij te stimuleren.

Wij hopen dat wij hiermee in een samenleving, waarin haast alles gereguleerd is, een mogelijkheid hebben geschapen om ongelimiteerd en ongebonden datgene te uiten wat in ons leeft en wat ons bezig houdt, al of niet in min of meer begrijpelijke en overdrachtelijke vorm.

De leiding van de clubavonden zal in vertrouwde handen zijn bij de heer J.C.Heeck, kunstschilder te Bakkum, die reeds jaren eenzelfde club leidt in Heiloo en Beverwijk."

Op 30 mei 1967 kreeg Gerard Lunow een brief van de gemeente Castricum, waarin werd meegedeeld:

"Op grond van het feit dat het zeer waarschijnlijk niet mogelijk zal zijn het schoolgebouw aan de Van Oldenbarneveldtweg beschikbaar te stellen voor verenigingsgebruik zijn wij bereid u tijdelijk de beschikking te geven over het handenarbeidlokaal van de openbare uloschool.

Voor het gebruik van het lokaal zal 2 gulden per uur worden gerekend aan huur.

Het bestuur zou een lid moeten aanwijzen voor o.m. "het ontsteken en doven van de verlichting" en het in goede toestand achterlaten van het lokaal.

Speciaal zal aandacht moeten worden geschonken aan verfresten op vloer en meubilair.

" Deze verfresten moeten ogenblikkelijk met geëigende middelen worden verwijderd. De leden van de schildersclub zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade, voortvloeiende uit het gebruik van deze toestemming"

Het Perspectiefbestuur liet weten het lokaal met ingang van 6 september 1967 in gebruik te willen gaan nemen op basis van de gemeentelijke toestemming.

De gemeente gaf definitief toestemming in een brief van 16 augustus 1967.

Op 8 juni schreef het bestuur een brief aan de heer Heeck, waarin hem werd gevraagd de leiding van de club op zich te nemen. De overeengekomen vergoeding zou f 20 per avond bedragen. In 1968 omgezet in f 100 per maand.

De eerste bestuursmededelingen verschenen, "Velen van u hebben zich op 2 mei als lid opgegeven. Dat is alles geweest wat u van de jonge spruit in het Castricumse Verenigingsleven tot nu toe heeft vernomen.

Hoewel het niet in de bedoeling ligt een regelmatig versijjnend cluborgaan te doen uitgaan, leek het ons toch wel juist bestuursmededelingen, die voor de leden van belang zijn in deze vorm aan u door te geven.

Hoe de club zich zal ontwikkelen is nu nog niet te voorspellen, maar belangstelling is er bepaald wel. Tijdens de oprichtingsvergadering gaven zich 22 leden op. Het aantal leden is nu gestegen tot 36."

Woensdagavond 6 september 1967 om 8 uur 's avonds was de eerste clubavond. Deze avond had een enigszins ander karakter dan de volgende avonden. Met Cor Heeck was afgesproken dat de deelnemers een recent of onderhanden werkstuk mee zouden nemen, zodat hij een indruk kon krijgen van de schilderskwaliteiten. Dit gold ook voor diegenen die nooit geschilderd hebben en menen het niet te kunnen.

Op de eerste avond kon ook de contributie worden voldaan via een contributiekkaart die werd meegezonden. Contributie: f 5 per maand.

In latere Bestuursmededelingen in het oprichtingsjaar werden de eerste ervaringen genoteerd:

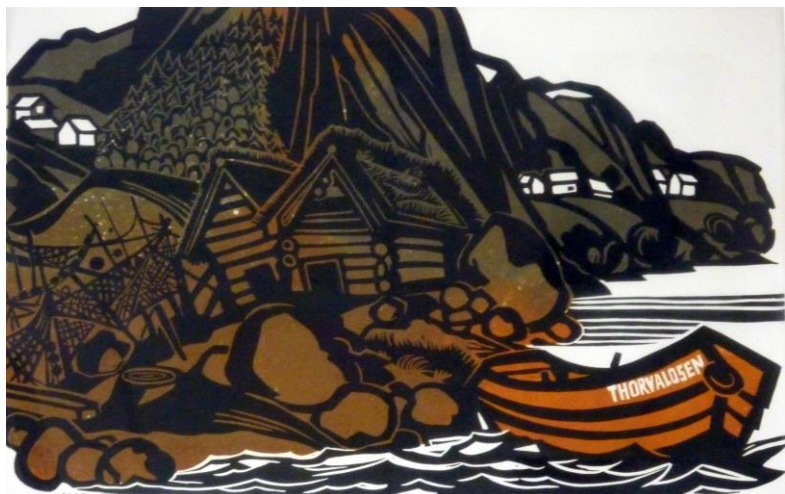
"Het gaat goed met de club. De stemming zit er goed in, de contacten zijn uitstekend en de toekomst is rooskleurig. Er heeft zich reeds een vaste kern gevormd die vrijwel nooit een avond overslaat. De bezetting per avond is gemiddeld 24 en dat is nog altijd 2/3 van ons ledental.

Het bestuur kreeg een compliment van het hoofd van de uloschool, de heer Freling, over de correcte wijze waarop de club gebruik maakte van het handenarbeidlokaal.

Het bestuur wilde de eerste avond van de maand omvormen tot een instructie-uur.

De heer Heeck zou dan meer algemene voorlichting geven over materiaalgebruik, de wijze waarop een doek moet worden opgezet e.d. Dit instructie-uur gold als toegift op de individuele begeleiding op de schilderavonden.

Al in de bestuursvergadering van 21 oktober 1967 werd als agendapunt opgenomen de voorbereidingen van een jeugdclub.

Werk van Jaap Dekker, dat in Atelier 1 hangt

De eerste stappen om te komen tot een jeugdclub werden gezet. Het bestuur hoopte dat in de komende twee maanden te realiseren. De club zou onder leiding komen te staan van de heer J. Dekker uit Heiloo.

"Hij is grafisch ontwerper en heeft een zeer gevarieerde belangstelling en ervaring, die hem zeer geschikt doen lijken voor een jeugdclub. (Jaap Dekker had die zomer samen met Cor Heeck geëxposeerd in Castricum).

Om de gedachten te bepalen: " minimumleeftijd 11 jaar, clubtijd donderdagmiddag half drie tot zes uur , contributie f 3,50 per maand."

"Aan dit alles is een maar verbonden. Om de heer Dekker de gelegenheid te geven zich volledig aan zijn werk te wijden, zoeken we een of meer vrijwilligers om de orde enigszins te handhaven".

Op 1 januari 1968 startte de jeugdschildersgroep onder begeleiding van Jaap Dekker. Door terugloop van de belangstelling werd de jeugdgroep in 1974 opgeheven.

In 1976 werd voorzitter G.Lunow (na 9 jaar voorzitterschap) opgevolgd door de secretaris, Hans van Herwijnen. Het aantal leden was toen 27. In de bestuursvergadering van 1 december 1976 werden in overleg de functies aldus verdeeld: Hr. van Herwijnen voorzitter, secretaris mevr. De Waart, in samenwerking met mevrouw De Vries, penningmeester: mevrouw Lunow. Besloten werd de heer Lunow uit te nodigen voor de jaarvergadering, waar hem het erelidmaatschap zou worden toegekend.

Op 11 juni 1969 schreef Perspectief aan Nieuwsblad Castricum dat de vereniging nu Koninklijke goedkeuring had gekregen als rechtspersoon.

Vrijwilligers die Perspectief bestuurden

Tal van bestuurders heeft Perspectief zien gaan en komen. Achtereenvolgens waren voorzitter van Perspectief: Gerard Lunow (1967-1976), Hans van Herwijnen (1976-2000), Jan Spaaks (2000-2004), Peter de Man (2004-2007) Walter Driessen (2008-2012), Sjoerd Dijkstra (2012-heden).

Overdacht voorzittershamer door Walter Driessen (links) aan Sjoerd Dijkstra)

Secretaris van Perspectief waren achtereenvolgens: Hans van Herwijnen (1968-1977), Tiny de Vries (1977-1983), Sonja Kaan (1983-1994), Marian Smulders (1994-2000), Netty Oppenheimer (2000-2003), Walter Driessen (2003-2008), Cees Schouten (2008-2011) en Irma van Aken (2011-2016).

De financiën werden beheerd door de volgende penningmeesters R.Tromp, mevrouw Fopma, Anna Maria Lunow-Götz, Janny Meulenkamp, Anneke van Wallenburg, Ruud ter Laare, Ronald Gehner en sinds 2007 Maarten Geerdes.

Van 1979 tot 1982 was gebruik dat elke werkgroep in het bestuur vertegenwoordigd was. Zo konden zij de belangen van de groep behartigen. Toen het aantal groepen sterk groeide is die gewoonte verlaten. Niet alle groepen zijn dus meer vertegenwoordigd. Wel is er jaarlijks een bijeenkomst van groepsvertegenwoordigers waar wensen en klachten besproken worden.

Tiny de Vries

Bestuurslid zijn geweest:

Mevrouw Schipper, P.Zonneveld, M.Hofius, Anita Hoebe, Frans van Olst, Joke de Groot Gerda van Buren, Ben Schuitemaker, Els Klaasse Bos, Cor Hogerhuis, Mies de Jong, Rob Brinkman, Toon Duijn, Corneel Bout, Bouwine Slager, Meinard Kloppenburg, Tonnie Portegies, Jan Corsten, Klaas Weijdem, Loes Honcoop, Hetty Spaanderman, Ad Jacobs, Marina Pronk, Onno Balje, Ingrid van der Stelt, Luuk de Waal, Brigitte Duin, Peter Heemskerk, Ton Rota, Hans Roodzant.

Gerda van Buren, die al lang in het bestuur mee draait.

De ledenadministratie was altijd een hele klus, door de vele mutaties die er altijd zijn geweest bij een zo vlottend ledenbestand als van Perspectief. Deze taak werd achtereenvolgens vervuld door Anita Hoebe, Sonja Kaan, Ali van Slooten, Ali Holleman en Irma Plug.

Begeleiders

Begeleiders zijn er heel wat geweest in de loop der jaren. Naast de in de in dit blad uitgebreider te bespreken Cor Heeck en Jaap Dekker noemen we Jessica Keppel, Bo Tie, Ton van Beest, Cees de Haas, Piet Vos, Anette Koek, Peter Breed, Vincent van Oss, Ruud Lans, Minke Posthuma, Anneke de Witte, Willemien Min, Saskia Sluiter,

Momenteel zijn begeleiders: Martin Heijnen, Hermiene Groenendaal, Nella van Os, Joke Vink, Afke Spaargaren, Marie-Louise Hebly, Dora Overmars, Peter Schelvis, Sabine Ijzinga, Ingerid Opstelten, Fre Ham, Eric Beets, Maria Heideveld, Paulus Baars en Ada van Wonderen.

Ada van Wonderen

Maria Heideveld

Zo was Perspectief gehuisvest

In de beginperiode, van 1967 tot 1975 heeft de vereniging dus haar activiteiten gehouden in het gehuurde handenarbeidlokaal van de openbare mavoschool aan de Bakkummerstraat 14a in Bakkum.

In 1975 besloot de gemeente dat Perspectief lokalen kon huren in de oude Duinrandschool aan de Van Oldenbarneveldtweg in Bakkum.

In deze school heeft Perspectief nu de ateliers gevestigd. Een school met een interessante geschiedenis. De bouw hield direct verband met de invoering van de leerplichtwet in 1900. Van toen af moesten kinderen van 6 tot 13 jaar dagelijks naar school. Castricum had daardoor extra schoolruimte nodig. De gemeente was armlastig dus het ging niet zo eenvoudig een nieuwe school te bouwen.

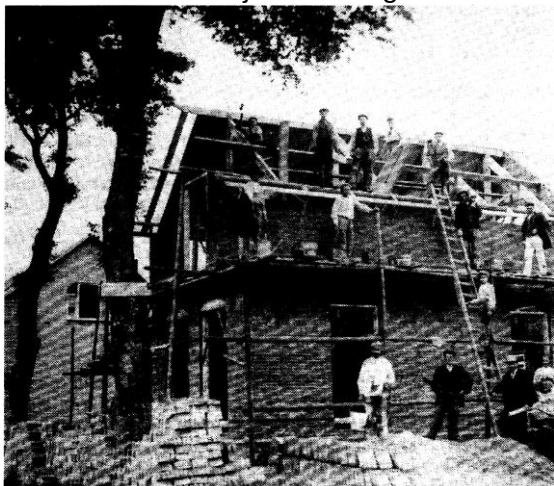
Maar tot veler verrassing kwam er een onverwachte handreiking. Op 29 oktober 1902 kreeg de gemeente een schrijven van de heer Diets. Hij was zaakgelastigde van prinses Wilhelmina (Marie) van Wied, dochter van prins Frederik (de tweede zoon van koning Willem 1) en Louise van Pruisen. Ze was getrouwd met Graaf Wilhelm zu Wied, een voormalig graafschap aan de Rijn. Prinses Marie deed een schenking van een stuk grond, een deel van haar eigendom in Bakkum, voor de bouw van de school.

Marie van Wied

(In Scheveningen is nu het museum Beelden aan Zee gevestigd onder paviljoen Van Wied. Op het terrein in de duinen van Castricum dat in haar bezit was liet prinses Marie ook kamperen toe, de oorsprong van de latere camping Bakkum)

Architect N. de Wolf maakte een ontwerp voor de nieuwe school en in 1904 werd een aanbesteding voor de bouw gehouden onder 23 inschrijvers. De school werd voor f 8.760,- gebouwd door de als solide bekend staande Castricumse aannemers Gerrit Borst en Gerrit Kabel. De onderwijzerswoning naast de school was begroot op f 5180,-

De officiële opening van de Tweede Openbare Lagere school aan de Van Oldenbarneveldtweg (die School II werd genoemd) vond plaats op 3 januari 1905. Meester Nijsen werd het eerste hoofd. De dames Mulder en Benedic gingen hem assisteren.

Op 15 januari 1908 werden op de school 71 jongens en 50 meisjes geteld. Toen in 1917 een RK school werd gebouwd in Castricum ging het leerlingental van de school achteruit. Dat gaf de Vereniging tot Stichting en instandhouding van scholen met de bijbel gelegenheid in het gebouw enkele lokalen te huren in december 1932.

Bouw onderwijzerswoning

Schoolhoofd werd J.Smit, geassisteerd door juffrouw A.Lourens en enkele kwekelingen met acte. Er waren 41 kinderen aan hen toevertrouwd. In 1934 werd de school geheel aan het bestuur van het Christelijk Lager Onderwijs overgedragen, en heette van toen af 'School met den Bijbel'.

Kleuters achter de Duinrandschool

In de oorlogsjaren werd de school door Duitse militairen gebruikt als onderkomen (Bakkummers waren weggestuurd uit hun woongebied) en na de bezetting trof het onderwijzend personeel de school in uitgewoende staat aan. In 1949 werd weer gestart, met een drie-klassige school. De nieuw opgerichte R.K.Fröbelschool kreeg ook een lokaal ter beschikking. In 1954 kreeg de toen opgerichte Christelijke kleuterschool ook een lokaal, maar in 1956 moesten de kleuterscholen weer verkassen wegens ruimtegebrek.

In 1956 werd gerapporteerd dat het schoolgebouw te bouwvallig was om nog te worden gerepareerd. 's Winters bevroor de waterleiding, het dak lekte regelmatig en het gebouw was vochtig. Er werd dan ook een verzoek ingediend voor de bouw van een nieuwe school. Volgens een rapport van het Rijksschooltoezicht in 1959 was de bouwkundige staat van het gebouw nog redelijk. Maar toen in 1966 een nieuwe school beschikbaar kwam voor het christelijk onderwijs (De Kandelaar)

verliet de School met den Bijbel het gebouw. De school bleef een tijdlang leegstaan, totdat in 1967 de derde openbare lagere school in het gebouw werd ondergebracht.

In 1968 werd het gebouw voor het eerst Duinrandschool genoemd.

Het duurde evenwel nog tot 1975 voordat de Duinrandschool een nieuw gebouw op het terrein van Duin en Bosch kon betrekken.

Op 21 februari 1975 berichtte de gemeente Castricum aan Schildersclub Perspectief dat de gemeente bereid was aan de oude Duinrandschool aan de Van Oldenbarneveldtweg een bestemming te geven voor sociaal-culturele doeleinden, in verband met de ingebruikneming van de nieuwe Duinrandschool aan de Prof. Winklerlaan.

De gemeente rekende de schildersclub als een van de gegadigden en vroeg de behoefte aan ruimte te melden.

Op 8 maart 1975 antwoordde secretaris Van Herwijnen dat de brief van de gemeente met groot enthousiasme was ontvangen, temeer omdat de vereniging al jaren naar een eigen ruimte uitkeek.

Op 8 april 1975 stuurde de gemeente een brief waarin Perspectief toestemming kreeg de lokalen 2 en 3 in de oude Duinrandschool te huren. Het ging om 3 uur per week, tegen f 3,65 per uur, inclusief verwarming en verlichting. Onder de voorwaarden die de gemeente stelde, was onder meer 'in de lokaliteit mag geen nachtrust worden genoten'.

Op 7 april 1976 is Perspectief begonnen met het huren van de lokalen in de Duinrandschool.

In juni 1977 vroeg Perspectief de gemeente in verband met de vorming van een keramiekgroep te komen tot een permanente werkruimte in de Duinrandschool, waar doorlopend door de leden gewerkt kan worden. Gezien het teruglopende kindertal deed het bestuur een beroep op het college, indien er lokalen vrij komen, er een te willen afstaan ten gunste van Perspectief.

In een brief aan de gemeente van 19 april 1980 lezen we: Door verhuizing uit de Oude Duinrandschool van het Rode Kruis komt het eerste lokaal vrij voor andere gebruikers. Graag zou Perspectief in aanmerking komen om dit lokaal doorlopend van de gemeente te huren. Thans maken 5 werkgroepen van Perspectief gebruik van de lokalen van de "School met de Beitel".

Hebben we een eigen ruimte, dan opent zich de mogelijkheid voor onze leden om ook op andere tijden, zonder begeleiding, gebruik te maken van de ruimte en kan het lokaal gebruikt worden als uitgangspunt voor het buiten

schilderen en het bezoeken van tentoonstellingen. Ook het laten staan van opgebouwde stillevens, waar grote behoefte aan is, is dan mogelijk.

Naast de vele positieve kanten die zitten aan een eigen atelier zitten er ook enkele bezwaren aan de eventueel beschikbaar zijnde ruimte. Nu reeds hoort het bestuur vele malen de klacht dat het lokaal van 7 x 7 meter te klein is voor de werkgroepen en dat er te weinig bergruimte is om werkstukken neer te zetten om te laten drogen.

Een mogelijkheid om dit op te lossen is de muur tussen de lokalen 1 en 2 weg te halen en te vervangen door een schuifwand. Hoewel onze vereniging geen winst nastreeft en wij geen grote reserves hebben kunnen wij onze leden wel voorstellen een deel van onze reserves voor dit voor onze vereniging belangrijke werk te besteden.

In een bestuursvergadering van 27 oktober 1980 wordt vermeld dat de gemeente uitstel wil van de plannen voor het doorbreken van de wand. Er bestaan namelijk plannen om de Gerardusschool te bestemmen voor zowel Perspectief als het Creativiteitscentrum.

De Gerardusschool komt leeg in augustus 1981. Perspectief staat niet afwijzend tegenover evt. toewijzing van de Gerardusschool. "Het liefst zouden we een groot lokaal willen hebben, ev. twee kleinere. Het enige nadeel is de ligging i.v.m. het buiten schilderen (verder van de duinen), maar daar staat tegenover als groot voordeel dat het fijn centraal in Castricum ligt".

Uit een brief van 21 mei 1981 blijkt dat de gemeente toch akkoord ging met het plan voor het verwijderen van de tussenmuur . Dit naar aanleiding van de beslissing om de Gerardusschool voorlopig nog voor onderwijsdoeleinden te blijven gebruiken.

Op 9 juni 1981 werd de tussenmuur uitgebroken door de gemeente.

“Onder leiding van de aannemer, iemand van de afdeling onderhoud van de gemeente en vrijwilligers van Perspectief werd er die dag ontzettend hard gewerkt. De eters hadden die avond vrijaf. Toen we de volgende dag in de school kwamen was het hele karwei al gebeurd. Maar de volgende oproep stond al weer op het schoolbord: a.s. dinsdag lokaal schoonmaken, wie wil helpen?”

Per 1 juli 1989 kon een derde lokaal gehuurd worden. De doorbraak naar dit lokaal werd onder leiding van Jaap van der Poll door klussers van de vereniging gedaan, evenals het schilderwerk van ramen en wanden, waterleiding en aanleggen van elektriciteit.

Het vernieuwde atelier werd 2 september 1989 geopend.

In 1990 werd in Perspectiviteiten gemeld dat de gemeente de mogelijkheid overwoog om de Duinrandschool af te stoten. Gevraagd werd of Perspectief wellicht interesse had. Omdat de voorwaarden waaronder het pand aangekocht kon worden nog niet bekend waren was het moeilijk een definitief antwoord te geven. Een werkgroep zou alle ins en outs bekijken.

Bij het 25-jarig bestaan van de vereniging in 1992 schreef Hans van Herwijnen een stukje over Perspectieflijnen voor de toekomst.

“Als het met de gemeente rondkomt is de Oude Duinrandschool straks van Perspectief. Voor het beheer zijn we met de oprichting van een stichting bezig. Als naam wordt gedacht aan Stichting De Duinrand. Via deze stichting kunnen we , als daarvoor voldoende belangstelling is, een teken- en schildersmaterialen-inkoop starten. Of een galerie met daaraan verbonden een kunsttuleen. Het zijn geen taken die het bestuur van Perspectief er nog eens bij gaat doen. “

In september 1992 volgt de mededeling in het blad dat de stichting De Duinrand inmiddels een feit is. In het stichtingsbestuur kwamen Hans van Herwijnen, Klaas Weijdem, Martien Alers, Margriet Schadee en Thea Boersma. De vereniging Perspectief zou het atelier van de stichting gaan huren.

In december 1992 schreef Hans van Herwijnen in Perspectiviteiten dat het op zijn vroegst 1 februari 1993 zal worden voordat de overdracht van de school zal plaatsvinden. De stichting De Duinrand wacht op akkoord van de gemeente voordat ze officieel wordt.

In april 1993 blijkt dat er een kink in de kabel is gekomen. De gemeente wil de compensatie die Perspectief krijgt voor de hoge stookkosten in twee jaar afbouwen. In 1993 moet er niettemin 200 gulden worden toegelegd op de brandstofkosten. Dat zou leiden tot een flinke contributieverhoging.

In juni 1993 meldde het bestuur dat het voorstel tot overdracht werd uitgesteld. De VVD was tegen en het CDA speelde met het idee de school inwendig te verbouwen tot winkeltjes of appartementen. Het resultaat: geen verkoop aan de stichting

In december 1993 meldt Perspectief: de wethouder had de tegenstand in de raadscommissie voor Onderwijs en Welzijn onderschat.

Het voorstel moest worden teruggenomen en na drie jaar onderhandelen waren we weer bij af. Daarna was het een tijdje stil, tot in de zomer de zolder van de Gerardusschool werd aangeboden. Het bestuur ging kijken en schrok nogal van de ruimte, die vanwege het schuine dak veel te klein was.

Op 2 november 1993 werd in de raadscommissie een plan gepresenteerd waarin vergaande voorstellen werden gedaan voor het in één pand huisvesten van Perspectiviteiten en het Creativiteitscentrum(SKVC).

Het bestuur klom richting gemeente direct in de pen:

“Perspectief wil – noodgedwongen – meewerken aan het zoeken naar andere geschikte huisvesting; het bestuur voelt niets voor een gezamenlijke huisvesting met SKVC.

Perspectief is - zelfs landelijk gezien – een unieke vereniging met meer dan 200 leden die op geheel eigen wijze invulling geeft aan de creatieve ontwikkeling van veel mensen in diverse richtingen. Gezamenlijke huisvesting met SKVC komt Perspectief helemaal niet ten goede; werkt alleen maar verwarrend. De gemeente zal dit stuk particulier initiatief toch moeten waarderen en zelfs aanmoedigen om naast SKVC te blijven bestaan. De wisselwerking die in uw notitie wordt genoemd als reden om de mogelijkheid tot gezamenlijke huisvesting te bekijken bestaat al lang: mensen volgen een of meer seizoenen een cursus bij SKVC en komen dan “vrij” werken bij Perspectief. Daarvoor hoeft Perspectief niet in een gebouw met SKVC te worden gehuisvest.

De exploitatiekosten van het gebouw van Toonbeeld worden er niet rooskleuriger op als na een ingrijpende verbouwing (die toch meer dan 100.000 gulden gaat kosten) Perspectief medehuurder wordt.

Perspectief kan de huidige huurprijs van de Oude Duinrandschool (f 8000) net opbrengen. Dat levert dus niets op. De gemeente werd uitgenodigd een bezoek te brengen aan de Duinrandschool. De verschillende fracties stonden nogal

sceptisch tegenover het voorstel. Men ging aarzeland akkoord met het voorstel dat een schetsplan voor de gezamenlijke huisvesting zou worden gemaakt.

De gemeenteraad stemde uiteindelijk toch op 29 maart 1994 in met het voorstel van B. en W. om de school in Bakkum aan Perspectief te verkopen.

Het beheer van het gebouw kwam bij Stichting De Duinrand, die werd opgericht op 4 maart 1994. Perspectief kon het gebouw van de Duinrandschool voor de boekwaarde van rond f 6800 kopen en kreeg een bedrag van f 75.000 uitgekeerd, een bedrag dat de gemeente inschatte als achterstallig onderhoud.

Sinds 20 mei 1994 is het gebouw eigendom van stichting De Duinrand geworden door ondertekening van de erfpacht- en koopovereenkomst bij notaris Kuiper in Castricum.

De renovatie werd door Stichting De Duinrand voortvarend ter hand genomen .Het houtwerk aan de buitenkant werd gerepareerd en geschilderd en ook de riolering en verwarming werd gemoderniseerd.

De lokale krant kopte: Restauratie Oude Duinrandschool kan beginnen. In het artikel: “Voor veel Bakkummers en Castricumers is het een opluchting dat dit gebouw is behoeft voor de slopershamer. Het is weliswaar geen historisch monument, maar het uit 1905 stammende schoolgebouw is met zijn hoge ramen, fraai gevormde daklijsten en het gevarieerde metselwerk een sfeerbepalend stukje Bakkum. De voorzitter van de beheersstichting, Klaas Weijdema, verklaarde nu snel de opdracht tot restauratie te zullen geven.”

Als middel om geld bijeen te brengen voor de opknapbeurt van het pand werd op Koninginnedag een kunstveiling gehouden. De gemeente had een bedrag beschikbaar gesteld voor het opknappen, maar dat bleek niet voldoende. Ook werd huis aan huis een brief verspreid met het verzoek bijdragen voor de verbouwing te storten. Ook werd het regionale bedrijfsleven benaderd. De emotionele band van Bakkummers met de school was groot, omdat velen er op school hadden gezeten. Voor de kosten van verbeteringen werd ook een veiling gehouden van werk van Perspectiefleden. Die bracht 4500 gulden op.

De Stichting De Duinrand is in 1994 begonnen met 5 leden van Perspectief, die het gebouw onder hun hoede kregen.

Uit Perspectiviteiten van augustus 1994:

“Voor de aankoop van het gebouw is een stichting opgericht die onafhankelijk van Perspectief het gebouw gaat beheren. Perspectief huurt drie lokalen van de stichting. De invloed van Perspectief op het bestuur van de stichting is aanzienlijk. Volgens de statuten van de stichting worden de bestuursleden van de stichting benoemd door het bestuur van Perspectief. De voorzitter van Perspectief is statutair lid van het bestuur van de stichting.

We hopen hiermee duidelijk gemaakt te hebben hoe en waar de verantwoordelijkheden liggen. In het kort komt het erop naar dat de Stichting de zorgen en verantwoordelijkheden voor de huisvesting op haar schouders heeft genomen, zodat Perspectief en de twee huurders ongestoord datgene kunnen doen waarvoor ze de ruimte hebben gehuurd, d.w.z. het schilderen, beeldhouwen, etsen, boetseren e.d., aldus Klaas Weijdema, voorzitter van de stichting De Duinrand.”

In 1995 werd in de ledenvergadering opnieuw over de verhouding stichting-vereniging gesproken. Die scheen nog niet voor iedereen duidelijk te zijn. De voorzitter verwoordde het zo: de stichting is in feite een commissie van Perspectief, net zoals bijvoorbeeld de tentoonstellingscommissie. Dat er een stichting is opgericht heeft louter fiscale redenen.

Op 2 september 1994 werd de school door de Stichting met een officieel tintje door burgemeester Schouwenaar geopend. Op 3 september was er een open dag, die in totaal f 1300 opbracht. Het geld was ook bestemd voor verbeteringen aan de binnenkant van het gebouw. De buitenkant was opgeknapt door de aannemers Borst en Huipen. Er waren drie huurders: Perspectief, Berthy Muller en Ruud Lans (de laatste twee hadden er hun atelier).

Dank zij allerlei acties was er voldoende geld bijeengebracht om in de zomer van 1995 een nieuwe verwarming te installeren in het gebouw. Door zelf te installeren met een aantal leden werd 8000 gulden uitgespaard.

In december 1996 werd een extra ledenvergadering gehouden om de leden te laten beslissen of een 4^e lokaal zou worden gehuurd in de Duinrandschool. Daartoe werd besloten.

In 1999 werd de leden de vraag voorgelegd welke criteria zouden moeten gelden voor de verhuur van het vijfde lokaal van de Duinrandschool.

Sinds de opening van het vernieuwde gebouw in 1994 huurden twee kunstenaars er een atelier. In 1997 was er een vertrokken, waarna Perspectief het 4^e lokaal ging huren. Omdat in 1999 ook het 5^e lokaal vrij kwam door het vertrek van Ruud Lans moest een nieuwe huurder worden gezocht.

Op 21 juli 1999 vond een verloting plaats tussen 13 gegadigden. De gelukkige winnaar was een groepje van vijf beeldhouwers. Momenteel huurt Tonna Lucassen het vijfde lokaal.

Het gebouw van de Duinrandschool werd op 4 maart 2008 definitief aangewezen als gemeentelijk monument.

Hoe ontwikkelde zich het ledental?

Het ledental van Perspectief heeft een geleidelijke groei gekend, van 20 bij aanvang van de vereniging naar een hoogtepunt in het jaar 2004, toen er 300 leden stonden ingeschreven. Momenteel schommelt het ledental rond de 250. Het merendeel van de leden komt uit Castricum, maar de herkomst van de leden bestrijkt een gebied dat groter is dan Kennemerland. Van Velsen tot Alkmaar weet men de Duinrandateliers te vinden.

In een publicatie uit 1982 lezen we: Onze werkgroepen worden door Castricummers uit alle lagen der bevolking bezocht, zij het dat

de werkgroepen overdag veel bezocht worden door gepensioneerden. In onze tijd is het niet veel anders. De gepensioneerden maken het leeuwendeel uit van de leden, maar die hebben nu eenmaal de meeste vrije tijd tot hun beschikking. Nu het vroegpensioen uit de gratie is zullen mensen ook op veel latere leeftijd over meer vrije tijd gaan beschikken om deel te nemen aan de ateliergroepen.

Wat kerncijfers over het ledental: 1967: 20, 1977: 45, 1987: 175, 1989: 200, 2004: 303.

In Perspectiviteiten van 1990 stond: Vreemd genoeg is het succes van de vereniging het grootste probleem. De enorme toeloop naar sommige groepen valt moeilijk te kanaliseren zonder het karakter van de vereniging aan te tasten.

Er zijn wat suggesties besproken. Een ledenstop is niet een echte oplossing. Het beperken van het aantal groepen die leden kunnen bezoeken doet afbreuk aan het principe van de vereniging. Een oplossing kan zijn koffiepauzen in te lassen of over te stappen naar minder volle groepen.

Margriet Schadee wist er wel raad mee:

“Ieder jaar ga ik met een lichte huiver naar de ledenvergadering. Bij Perspectief ben ik altijd bang dat HET PROBLEEM ter sprake komt. Het probleem van HET PROBLEEM is dat het onoplosbaar is. Er wordt wat gerommeld in de marge. “Ja, er moet een extra groep speciaal voor beginners komen. Ja, de ervaren schilders kunnen toch de minder geoefenden helpen? Ja, de leden die het al goed kunnen en toch steeds maar veel aandacht van de begeleiders vragen, moesten toch beter weten? Ja, ja, en het bleef zoals het was.

Als we het probleem nu eens gingen koesteren, als we er nu eens trots op waren. Welke schildersvereniging heeft nu zoveel enthousiaste leden die zo vaak kunnen komen? Waar vind je begeleiders die je goed op weg helpen, die je niet persen tot een eenheidsworst door klassikaal onderwijs, maar die iedereen individueel begeleiden? Laten we

eigenlijk maar blij zijn met ons luxeprobleem. Ik stel daarom voor een standbeeld op te richten voor ons PROBLEEM. Op de ledenvergadering zou de voorzitter dan een bloemetje kunnen leggen bij het standbeeld. Leve HET PROBLEEM.

Werksoorten en begeleiders

Perspectief begon dus als schildersclub, maar al in 1968 werd in een bestuursbericht ter aankondiging van de eerste expositie van Perspectief de vraag gesteld of er belangstelling zou zijn voor andere takken van beeldende kunst naast het schilderen. Het bestuur dacht o.m. aan boetsen, beeldhouwen, linoleum snijden en graven.

In 1977 werd een werkgroep keramiek (Ceramik Atelier) in het leven geroepen. “Het wordt geen hogeschool van boetsen, maar meer pionieren met de mogelijkheden die in een klodder klei zitten, en vooral de onvermoede mogelijkheden, die in een mens zitten.”

In oktober van dat jaar telde die groep 11 leden. De schildersgroep telde op dat moment 31 leden.

De keramiekgroep kwam onder leiding van Topy ten Hove. Over de keramiekgroep stond in 1991 een artikel in Perspectiviteiten: “De groep draait goed. De producten worden nu geglazuurd, waardoor het aanzien ervan een stuk mooier wordt. Helaas zit aan dit alles een keerzijde.

Voor de mooie kleurtjes van glazuur worden metaaloxiden zoals kobalt, koper en nikkeloxiden gebruikt. De eerste twee zijn minder gevaarlijk, maar nikkeloxide is heel gevaarlijk spul. Het is in hoge mate kankerverwekkend. Het bestuur heeft daarom besloten dat geen glazuur meer in de lokalen mag worden gemengd of aangebracht. Dit moet in het keukentje op de gang gebeuren. Kopjes uit het atelier mogen onder geen beding worden gebruikt voor de aanmaak en afwasborsteltjes niet voor het aanbrengen van glazuur. Tenslotte adviseert het bestuur het gebruik van rubberhandschoenen en mondmaskertjes bij de verwerking.

In 1980 werd een begin gemaakt met de etsgroep. Voor die tijd was een klein groepje bij een etsgroep in Zaandam aangesloten, maar men wilde graag in Castricum gaan etsen.

Begonnen werd met 7 leden. In april 1982 werd Jaap Dekker begeleider van de etsgroep.

In 1969 werd voor het eerst naar model getekend bij Perspectief. In 1980 waren er 14 leden op de model/portrettekengroep.

In 1981 wordt voor het eerst melding gemaakt van het inschakelen van een naaktmodel, voor 35 gulden. Een betaald model voor eenmaal per maand wordt haalbaar geacht. Er wordt gezorgd voor een kamerscherm en een straalkachel.

Gehoord en gezien bij Perspectief (uit Perspectiviteiten): Modeltekenen: "Je moet proberen die rondingen vast te houden!.

Als het nog drukker wordt moeten we het model buiten laten staan, Er is ook een mannelijk model opgestaan, Als ik mijn papier 20 cm naar rechts had gelegd was ze er helemaal op gekomen".

In 1990 werd betere verlichting aangebracht voor stilleven en modellen. Er kon nu in beide eerste lokalen worden gewerkt. "Hopelijk is het nu niet meer nodig tegen elkaar te zitten schilderen en tekenen".

De gebruikers van het atelier werd erop geattendeerd dat de modelverwarming en verlichting niet gebruikt mochten worden als de keramiekoven aanstond, want die zat op dezelfde elektriciteitsgroep.

Winnie komt al vele jaren als model naar Perspectief

Cora Lunow begeleidde een werkgroep textiele werkvormen, die in 1981 was gestart. In 1985 nam Yvonne Bos Eijssen dit van haar over. Zij gaf ook enkele malen een origami-workshop. In de groep werd o.a. gebatikt, gevilt, geappliqueerd, gedrukt, gemarmerd en geverfd.

Een voorgenomen werkgroep mineralen werd in 1982 geschrapt wegens financiële tegenslag bij de vereniging. De gemeente wilde niet de aanschaf van slijpmachines subsidiëren.

In 1987 werd getracht een groep voor Ikebana op te richten. Daartoe werd een oproep voor deelnemers gedaan in het blad. Begin 1988 werd deze activiteit weer beëindigd wegens gebrek aan belangstelling. Dirck Nab werd in 1988 aangesteld als begeleider figuurtekenen. In 1988 gaf Jessica Keppel een cursus Abstract. Daaruit vloeide de groep abstract schilderen voort, in 1989 begonnen.

Abstractgroep exposeert: “Erg mooi, jammer dat het nergens op lijkt”, “Hoe weet je nou dat het niet op zijn kop hangt? “Het mooist vind ik de lijst”, Ik wist niet dat er zoveel kleuren waren”.

In ons blad werd daar in 1991 als volgt aandacht aan besteed door Klaas Weijdem. “Het begrip abstract staat wat vaag voor de ogen van menigeen. In de Winkler Prins staat vermeld onder abstracte kunst: “De esthetische uitdrukking van de menselijke geest enkel in vormen die de behoefte aan ritme en harmonie bevredigen met verwaarlozing van de voorstellingsinhoud.” Hoera, geen problemen meer met lijn- of kleurperspectief, stofuitdrukking, schaduwen en al die andere dingen die tussen ons en het vervaardigen van een kunstwerk staan. Want “verwaarlozing van de voorstellingsinhoud” betekent niets meer of minder dan dat wat je maakt nergens op hoeft te lijken. Eindelijk ben je dus volkomen vrij. Geen gesjouw meer met al je spullen door bos en duin op zoek naar hèt plekje, geen

noodzaak om met prachtig weer te zwoegen aan een aquarel van een sloot. Nee, als een verjongde god sta je met je palet voor het blanke doek, klaar om de esthetische uitdrukking van je geest in vormen weer te geven die en ritmisch en harmonisch zijn. Helaas doet zich nu een klein probleem voor. Niemand schijnt je te kunnen leren hoe je dit varkentje moet wassen. Hoe maak je ritmische en harmonische vormen die bovendien nog moeten bevredigen.

Eric Beets

Daar sta je dan met je kwasten, vol twijfels. Zal de eerste streek rood, blauw of geel worden. Komt ie in het midden of misschien links. Ben je ondertussen wel bezig je ziel esthetisch te ontlasten? Manmoedig zet je door. Ondertussen wordt het doek rommeliger, de kleur vuiler en de twijfels nemen toe.”

In 1990 heeft een groep leden onder leiding van dezelfde Klaas Weijdemans die de hiervoor geciteerde abstract-analyse maakte nieuwe schildersezels gemaakt voor het atelier van Perspectief. Klaas had een werktekening en op maat gezaagd hout en daarna was het gezamenlijk 5 uur lang in elkaar zetten, schuren en lakken.

In 2014 werd een workshop “Durf abstract” gehouden waarvoor erg veel belangstelling bestond. Om een idee te geven van de inhoud: de eerste dag was de opdracht: maak van een stilleven bestaande uit een vierkantblik met daarop een rondblik en een bloemgieter een abstract schilderij.

Met veel enthousiasme ging iedereen aan de slag en na drie uur met volle overgave en hard werken ontstonden er, samen met de hints en tips van Jaap van der Dussen, verbluffende resultaten.

De tweede dag was de opdracht: schilder de drie elementen “aarde, lucht en water”.

De derde dag was er keuze uit het maken van een abstract schilderij in de sfeer van Mondriaan of het schilderen van licht.

In 1990 ging Cees de Haas de donderdagmorgengroep begeleiden in plaats van Topy ten Hove. Hij maakte met name faam door zijn pasteltechnieken.

Vincent van Oss werd in 1993 begeleider van een schildersgroep.

In 1994 vertrok Jessica Keppel bij Perspectief, na twaalf jaar te hebben gewerkt als begeleider.

Yvonne Bos Eijssen stopte in 1994 met de begeleiding van de maandagavondgroep. Theo de Feyter volgde haar op.

In 1996 werd de vertrekkende Dirck Nab vervangen door Miriam Lampe.

Martin Heijnen (rechts) geeft advies

In januari 1997 begon Martin Heijnen op de maandag. Joke Vink startte in 1999 met het begeleiden van de dinsdagochtendgroep. Ze trad in de voetsporen van Yvonne Bos Eijssen. Enkele jaren is ook onbegeleid model geschilderd door een groep o.l.v Gezien van de Riet. In maart 2001 nam Piet Vos de dinsdagavond-beeldhouwgroep over van Peter Breed

In 2003 startte Maria Heideveld als begeleider op de donderdagavond (modeltekenen).

Minke Posthuma begon in 2004 als begeleider beeldhouwen woensdagmorgen.

In 2016 is begonnen met glasfusion, hetgeen een investering van meer dan € 6000 voor o.m. de oven heeft gevraagd.

Op 20 juni 1981 gaf het bestuur een ' taakomschrijving van de begeleiding' uit. Het is niet de bedoeling om begeleiders een vaste taakomschrijving te geven om te voorkomen dat de taakomschrijving belangrijker gaat worden dan de leden van de vereniging.

De belangrijkste taak is de leden bij te staan in de beoefening en ontwikkeling van hun creativiteit. Perspectief geeft geen cursussen waarin al in de gemeente wordt voorzien. Het creativiteitscentrum zou zich ook niet op ons terrein begeven.

De begeleiding moet voldoen aan opleidingseisen beeldende vorming. Begeleiders zijn op freelance basis werkzaam voor Perspectief.

Piet Vos bekijkt werk in wording

Lange tijd werden door enkele begeleiders opstapcursussen georganiseerd om belangstellenden te interesseren voor deelname. In september 2011 werden de opstapcursussen vervangen door basiscursussen tekenen en schilderen, grafische technieken en beeldende vorming.

Hoe wordt het allemaal betaald?

De activiteiten van de vereniging werden voornamelijk bekostigd door contributies en subsidie van de gemeente (stopgezet in 2014).

Bij de start van Perspectief werd de leden 5 gulden per maand gevraagd. In 1977 was de contributie: 120 gulden per jaar voor het schildersatelier, en 180 voor het Ceramiek Atelier. In januari 1981 werd ingevoerd dat de leden voor één contributie aan diverse werksoorten mogen meedoen.

In een brief aan de gemeente van 25 februari 1982 wordt ernstig bezwaar gemaakt tegen de door de gemeente aangekondigde huurverhoging. Zo veroorzaakt de gemeente een grote financiële drempel juist voor die groepen die deze verenigingen het meest nodig hebben. "Ook in onze vereniging Perspectief zijn diverse leden die de huidige contributie nog juist kunnen opbrengen. Bij een verhoging van de contributie zullen deze leden dan ook onze vereniging verlaten. Betekent dit instandhouding voor een kleine elitaire groep? Wij vrezen dat de verenigingen als de onze, die zich op het terrein van hobby, ontspanning en daarnaast aan de ontwikkeling van de niet op hun juiste waarde worden geschat.

De leden vinden bij de verenigingen een ontmoetingspunt, contactmogelijkheden en een bezigheid die voor velen, alleenstaanden, en inwoners die overdag in onze gemeente achterblijven, onontbeerlijk zijn. Om deze redenen zijn de verenigingen nog veel belangrijker dan uitsluitend de hobbyrichting.

Daarom maakt Perspectief ernstig bezwaar tegen de doorberekening van de kostprijs, die een contributieverhoging van f 54 zou veroorzaken. In juni 1982 besluit het bestuur tot een verhoging van de contributie met 20 gulden. Gesproken wordt over een financiële vrijwillige bijdrage, om de gevreesde komende tekorten aan te vullen."

In 1994 werd in de ledenvergadering het voorstel gedaan de contributie te verhogen naar 225 gulden. Uit een brief van een lid: "Met terugwerkende kracht nota bene. Is het nu helemaal in uw bol geslagen? Ik heb nooit een hoge pet op gehad van het democratische gehalte van het 'Perspectief-bestuur' maar dit loopt toch wel heel erg de spuigaten uit. Het water moet toch wel heel erg tot aan de lippen zijn gestegen om nog achteraf met een verhoging over het eerste kwartaal aan te komen. U kunt wel autoritair contributie gaan verhogen, maar als het aantal leden daarmee aanzienlijk daalt, en dat acht ik een heel wel denkbare reactie, dan is het nuttig effect nihil.. Het lijkt mij verstandiger het wat rustiger en menselijker aan te pakken. Wij zijn er als vereniging toch op uit ontspanning te bieden? Laat het bestuur daar dan in voorgaan."

Aanvankelijk werd gratis koffie geschonken in de ateliers. Vanaf 1981 werd het gebruik dat de leden voor de koffie een kwartje in de pot moesten doen. Later werd dat naar twee kwartjes verhoogd. Omdat niet ieder zich aan de spelregels hield is in 2005 besloten het koffiegeld in de contributie te verwerken.

Momenteel bedraagt de contributie 227,50 euro per jaar.

Enkele malen heeft de Rabobank sponsorgeld verstrekt aan Perspectief

Leden van Perspectief hebben een tijd lang meegedaan aan het verzorgen van de Anjercollecte, waarvan de opbrengst (300 tot 500 gulden) ten goede kwam aan de vereniging.

Gemeentelijke subsidie

De gemeente Castricum heeft Perspectief sinds 1975 subsidie verleend, voornamelijk als tegemoetkoming in de kosten van tentoonstellingen.

1977 schreef het bestuur de gemeente dat men afzag van de subsidie voor 1976 in verband met een overschot op de rekening. Het restant-overschot wilde Perspectief besteden aan de vorming van een keramiekgroep, die in september 1977 zou starten. Bij de start van de werkgroep keramiek in 1977 werd 800 gulden subsidie opgenomen van het voor Perspectief gereserveerde bedrag van f 2100. In 1978 zou het opgenomen bedrag ongeveer 900 gulden bedragen.

“Perspectief is geen vereniging om winst te maken en wij hoeven dus niet het onderste uit de kan te hebben en kunnen tevreden zijn met een redelijke reserve om eventuele nieuwe uitbreidingen op te kunnen vangen (sept. 1979).

De behandeling in de gemeentelijke commissievergadering leidde tot een aantal vragen.

Zo zou de vereniging ook de contributie kunnen verhogen om zodoende niet alle kostenverhogingen op de gemeenschap af te schuiven. Perspectief meldde dat dit misschien zo kon zijn, maar de leden moeten zelf de te verbruiken materialen en handgereedschappen aanschaffen. Een van de redenen om de contributie zo laag mogelijk te houden is dat de vereniging voor zoveel mogelijk Castricummers toegankelijk blijft.

Er werd in de commissie ook geopperd contributie naar inkomen te heffen. "Dit vereist echter een dusdanige administratie die men van een normale onbezoldigde penningmeester in een vereniging niet kan eisen, zodat dit dan uitbesteed moet worden aan een betaalde administrateur/boekhouder, dat weer kostenverhogend werkt.

Uit een brief aan de gemeente van 1978 blijkt het volgende. Perspectief ontving subsidie van de federatie FABK van 840 gulden, subsidie van de gemeente 756 gulden (resp. 1/3 en 30 percent van de docentkosten van de heer C.Heeck). In 1979 werd in een opgave aan de gemeente gemeld dat de schilderdocent f 33,60 per uur ontving en de keramiekdocent f 28,60. Perspectief viel voor de jaren 1979 en 1980 in een interim-subsidieregeling ,vooruitlopend op het in 1981 in werking tredende plan voor sociaal-culturele activiteiten

en een subsidieverordening. De bedoeling was dat Perspectief naar de toekomstige situatie in staat zou zijn de huidige docenten aan te houden.

Raadslid mevrouw M.J.Postelmans (VVD) vroeg in de raad of Perspectief zo niet in een zeer bevoorrechte positie kwam. Mevrouw L.C.Mooijman-Rodenburg (PvdA) sprak haar sympathie uit voor de vereniging, maar vreesde dat er een vorm van concurrentie tussen de vereniging en het creativiteitscentrum zou ontstaan. Zij wilde het collegevoorstel zo amenderen dat de cursussen nadrukkelijk slechts toegankelijk zijn voor leden van de vereniging. Hierin kon de raad zich vinden.

In 1986 trad Hans van Herwijnen namens Perspectief toe tot de gemeentelijke Commissie Welzijnsplanning voor de sector amateuristische kunstbeoefening.

In 1987 wordt melding gemaakt van een bezuinigingsronde bij de gemeente. Voor Perspectief betekende dit dat voortaan de kosten van gas, licht en water in rekening gebracht zouden worden.

In 2010 besloot de gemeente de subsidie aan Perspectief in drie jaar af te bouwen. In 2013 werd voor het laatst een subsidie verleend van 1700 euro en daarna was het afgelopen en moest Perspectief zichzelf zien te bedruipen, voornamelijk van de contributies en donaties.

Hoe ziet het financiële plaatje van Perspectief er nu anno 2016 uit?

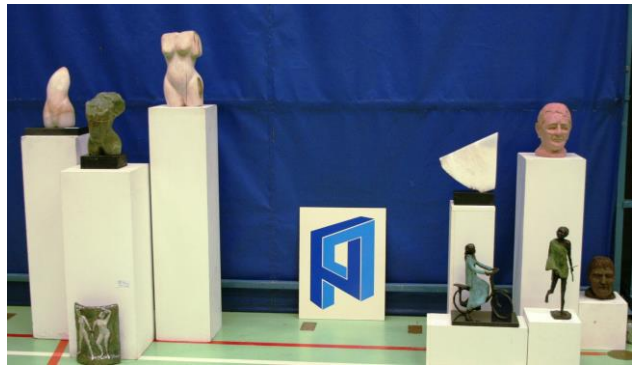
Per jaar is er zo'n € 56.000 aan inkomsten, waarvan € 51.000 contributie

Afgelopen jaar werd er bijna € 55.000 uitgegeven. Van de uitgaven gaat het grootste deel op aan begeleiding (€ 33.000) en huur en energie (€ 13.000).

De vereniging is financieel gezond, stelde de penningmeester in zijn financieel jaarverslag van 2016.

Aansluiting bij landelijke kunstfederatie

In 1968 vroeg secretaris Hans van Herwijnen aan de FABK, de Stichting Federatie van Amateur Beeldende Kunstenaarsverenigingen in Nederland, wat de FABK zou kunnen betekenen voor de verenigingen van amateurschilders. In oktober 1968 heeft Perspectief zich aangemeld bij de FABK met de 27 leden die de vereniging toen telde. Perspectief nam deel aan de regionale en landelijke tentoonstellingen en werkte mee aan het blad Vista van deze federatie. Naar de vijfde landelijke expositie van de FABK in Apeldoorn, georganiseerd door "De Pretentielozen", werden door Perspectief zeven werkstukken ingezonden.

Gerard Lunow en Hans van Herwijnen hebben deel uitgemaakt van het bestuur van de FABK.

De FABK verleende een kleine subsidie in de kosten van docenten van de aangesloten verenigingen.

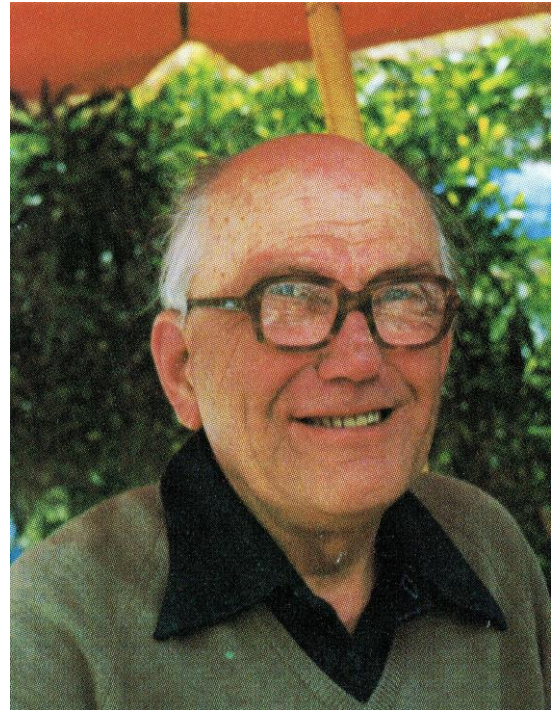
In 1980 wordt gemeld dat de FABK een certificaat uitdeelt aan degenen die meer dan vijf jaar lid zijn.

In 1989 heeft Perspectief het lidmaatschap van de FABK opgezegd na een enquête onder de leden of men het nog zinvol vond lid te blijven. Omdat er financiële problemen waren bij de FABK zou de contributie moeten worden verhoogd.

Cor Heeck, artistiek grondlegger van Perspectief

Cor Heeck, eerste schildersbegeleider bij Perspectief, werd op 31 mei 1910 geboren in Amsterdam. Als kind tekende hij al veel. In zijn jonge jaren stond hij in de boekhandel van zijn vader. Dat lag hem niet. Hij kon niet goed met lastige klanten opschieten. Ging na een vooropleiding naar de Rijksacademie voor Beeldende Kunsten in Amsterdam. Hij was een groot bewonderaar van Kees Verwey. De manier waarop deze het licht in zijn atelier probeerde te schilderen fascineerde hem. In de late jaren dertig verhuisde hij met zijn ouders naar Castricum. Na zijn huwelijk met zijn buurmeisje Kitty Witte ging hij terug naar Amsterdam, maar in de oorlogsjaren keerde hij terug naar Castricum, vanwaar ze moesten evacueren omdat de Duitsers bewoning in de Duinrand niet toestonden. Hij belandde in Heiloo, waar hij met de vader van Jaap Dekker, huis- en kunstschilder, contacten aanknoopte, die zouden leiden tot de oprichting van de schilderclub Tintoretto.

Cor Heeck

Cor Heeck ging na de oorlog weer in Castricum wonen op Stetweg 27. Van hieruit kreeg hij meer bekendheid als schilder, en ontplooidde hij zich als leermeester voor honderden amateurschilders. Cor Heeck was vanaf de oprichting in 1967 tot 1981 begeleider bij Perspectief.

Eigenlijk had Cor Heeck het liefst voor zichzelf willen schilderen, maar daarmee was geen brood te verdienen. Daarom kwamen de amateurclubs er bij.

Een van de mensen van het eerste uur van Perspectief was Meine Krist. Hij zei over Heeck: "Hij had een bijzonder gevoel voor humor en een haast eindeloos geduld. Hij probeerde je niet zijn eigen stijl op te dringen, maar stimuleerde je aanleg. Bij hem thuis had hij de voorkamer ingericht als atelier, te midden van honderden boeken en collecties tekeningen en aquarellen'. Ook een andere Perspectief-pionier, Cees Bakker, keek met genoegen terug op zijn leermeester, die hij bevlogen, betrokken en wijsgerig vond. In het eerste atelier van Perspectief hangt nog een aquarel met zijn zelfportret, waarmee de herinnering aan de eerste begeleider van Perspectief levendig wordt gehouden. Heeck was als leermeester behalve in Heiloo en Castricum ook actief in Zaandam en Beverwijk. Bij een schilderclub in Amsterdam tekende Cor Heeck naar model. Een zoon van hem zei eens dat thuis spottend werd gesproken over de 'blote billenclub' waar vader naar toe was. Naast zijn clubs was Heeck ruim veertig jaar verbonden aan uitgeverij Arti en het blad Palet en Tekenstift, waarvoor hij menig artikel schreef. Tot op hoge leeftijd was hij een opmerkelijke verschijning in Bakkum, met zijn eeuwige sigaar, zijn alpinopet, schetsboek onder de arm. Cor Heeck vierde in mei 1980 zijn 70^e verjaardag. Hij kreeg bij die gelegenheid een album aangeboden met daarin van alle leden en docenten een bijdrage in de vorm van beeld en tekst. In een bestuursverslag van 19- juni 1980 staat dat Meneer Heeck te kennen heeft gegeven (vanwege zijn gezondheid) of we uit willen kijken naar een docent die hem kan vervangen. Als zijn vervangster werd Jessica Keppel aangesteld. Ze was studente aan de academie in Amsterdam. Jessica Keppel: "Als je kunt kiezen tussen een Appel en een Keppel kun je beter de Appel nemen, want die ligt beter in de markt".

Cor met zijn vertrouwde sigaar

In augustus 1981 meldde het bestuur van Perspectief, dat een grote verandering stond te gebeuren in het seizoen 1981-1982: Cor Heeck nam afscheid. Al eerder had hij afscheid genomen van andere verenigingen, o.a. in Heiloo en Beverwijk. Uit een beschrijving van zijn loopbaan: Amateurkunstenaar zijn is een moeilijk vak. Voor 80 percent is het hard werken, 1 procent inspiratie en 19 procent bestaat uit tips, vingerwijzingen, de juiste sfeer en een prettige omgeving.

Nog zwaarder is het begeleiden van zo'n groep amateurkunstenaars. Voor zoiets moet je psycholoog, pedagoog, socioloog of gewoon mens zijn met een fijn gevoel voor je medemensen. Hij moet de juiste toets op de juiste plaats kunnen zetten. En dat kan Cor Heeck, de leidsman voor vele honderden amateurschilders in Nederland en sinds 1967 de creatief begeleider van de rond hem opgebouwde vereniging Perspectief.

Uit een kranteninterview met Heeck:

"Ik heb veel mensenkennis opgedaan bij het begeleiden. In het begin lette ik nogal sterk op de techniek, of de verhoudingen wel goed waren, maar dat heb ik in de loop der jaren een beetje afgeleerd. Het belangrijkste bij schilderen is het gevoel. Als iemand een plant naschildert met bloemen erin en hij vindt die bloemen mooi, dan komen die verhoudingsgewijs veel groter op het doek dan de natuurlijke verhoudingen toelaten., Maar ik vind dat prachtig, het resultaat is vaak wonderschoon. Mijn leerlingen zeggen soms dat ik te lief ben, dat ik hun werk nooit afkraak. Het lijkt wel of ze op een donderspeech zitten te wachten. Maar ik praat erg veel en als ze goed luisteren horen ze precies wat ik van hun werk vind. Ik heb geen zin meer om als een bulderende leraar door de groep te stappen."

Gevraagd naar zijn drijfveren als hij zelf aan het schilderen is: "Door het schilderen probeer ik een eigen wereld te maken, een wereld die in ieder geval mooier is dan die je ziet als je naar buiten kijkt. Ieder mens heeft idealen, ik ook, ik heb behoefte aan schoonheid, rust, mooie dingen. Ik maak een nieuwe, eigen wereld, en daarin ben ik de enige heerser."

In een ander artikel wordt huize Heeck beschreven. Mevrouw Heeck heeft meegemaakt dat leerlingen teleurgesteld bij hen thuis langs kwamen. "Ze verwachtten een wit boerderijtje met hoge zonnebloemen en een zonnig atelier met veel glas." Dat is niet het geval bij Cor Heeck aan de Stetweg. Een leuke woning, met prachtig bloeiende bomen, dat wel. Maar het schilderen gebeurt in de huiskamer. Een schildersezels, veel aquarellen, potten met kwasten, twee paletten".

Cor Heeck zou een afscheidsexpositie krijgen en een erelidmaatschap.

Hij schreef in Perspectiviteiten nadat hem in 1980 het erelidmaatschap was toegekend: "Mij is verzocht steeds het bewijs van erelidmaatschap mee te brengen als ik naar Perspectief kom, daar men de echte Heeck wil hebben en niet een van mijn broers."

Bij zijn afscheid heeft Cor Heeck Perspectief drie aquarellen geschonken, ter herinnering en als dank voor de fijne samenwerking. Voor Cor Heeck werd in 1985 een Kerstexpositie aangeboden voor zijn 75^e verjaardag. In 1990 werd Cor Heeck 80 jaar. Ook toen werd, in de bibliotheek, een expositie van zijn werk ingericht. Klaas Weijdema schreef in *Perspectiviteiten*: "Iedereen bij Perspectief heet Jan, Piet of Klaas, zonder dat we achternamen kennen, maar Cor Heeck is voor de meesten toch steeds Mijnheer Heeck gebleven. Niet omdat hij zo autoritair is, of zich op een hoog voetstuk plaatst, maar gewoon uit respect. Uit respect voor de vakkennis die nooit geleid heeft tot schoolmeesterachtig optreden. Met wat zelfspot gelardeerd werd ons steeds verteld dat wat hij nu ging doen met ons mislukte kunstwerk misschien niet het juiste was, hij wist het ook

niet zeker, maar je kon nooit weten. Of die arme beginnende olieverfschilder, die netjes heel zuinig kwakjes verf op zijn nieuwe palet had uitgesteld. Die kreeg te horen dat hij wel zuinig op z'n vrouw, maar nooit op de verf moest zijn. Toen de stakker nog zei dat olieverf duur was kreeg hij natuurlijk te horen dat z'n vrouw meer geld kostte, vandaar. Allemaal kennen we z'n markante verschijning, al of niet met mutsje, en tegenwoordig met stok. En allemaal zullen we hem missen in ons atelier, want na z'n verhuizing naar De Santmark zullen we hem niet zo vaak meer zien.

Zijn tentoonstelling was zeer de moeite waard. De onderwerpen zijn simpel, typisch omgeving Castricum, maar door de verfbehandeling heel spannend en beslist niet slap en modderig, hoewel er weinig puur wit in voorkomt. De impressionistische olieverven schitterend licht gehouden met mooie optimistische kleuren.

Krijgen we over tien jaar nog een tentoonstelling met als titel "Negentig en wat dan nog?" Voor Cor Heeck zal de verhuizing niet veel uitmaken. Op het oude adres was zijn huiskamer zijn atelier. Dit zal op het nieuwe adres ongetwijfeld weer het geval zijn. Als schilderen zo'n belangrijk onderdeel van je leven is dan is tachtig geen barrière. Wel zullen het langzamerhand meer aquarellen worden. Niet omdat de liefde voor de olieverf aan het slijten is, maar om, met zijn eigen woorden te spreken:

"Er gaan meer aquarellen dan olieverven onder mijn bed!"

Zo tekende Sonja Kaan Cor Heeck

In het juninummer van 1992 staat in *Perspectiviteiten* een in memoriam:

"Cor Heeck is op 10 mei 1992 overleden op 81-jarige leeftijd. Vanaf de oprichting tot zijn 70-ste verjaardag in 1980 bepaalde Cor Heeck het gezicht van Perspectief. Veel van onze leden hebben bij hem de fijne kneepjes van de schilderkunst onder de knie gekregen. Zijn persoonlijke manier van lesgeven en de kunst om de essentie op humoristische wijze aan te duiden, heeft velen net die stimulans gegeven die ze nodig hadden.

Behalve bij Perspectief gaf hij ook jarenlang les bij Tintoretto in Heiloo en het St. Lucasgilde in Beverwijk. Zijn artikelen in *Palet* en *Tekenstift* over de beginselen van het aquarelleren zijn een begrip geworden.

Gevraagd naar een omschrijving van zijn werk (stillevens, landschappen en portretten, op veel tentoonstellingen te bezichtigen) zei hij ooit – na lang nadenken: “Het is net boerenkool met worst; je kan er niet over praten, je moet het proeven”.
We bewaren een dankbare herinnering aan “onze” Cor Heeck.”

Jessica Keppel schreef in Palet en Tekenstift een in memoriam, Ze haalde aldus Heeck aan: “Mensen zijn uiterst boeiende wezens. In hun werk zie je hoe ze de wereld zien en verbeelden. Heeck leefde bij zijn werk, kon er de hele dag naar kijken en was niet snel tevreden met een vluchtig resultaat. Meest kenmerkend voor zijn werk was het streven naar perfectionering van de techniek. Hij hield van goede gesprekken en kon met veel aandacht luisteren. Vaak had hij het over zijn broer, geen echte broer, maar zijn andere ik. Hij zei dan hardop: “Ik wil dat nu wel zo, maar mijn inwendige broer zegt: nee Keessie, dat moet je anders zien”.

Veel goede herinneringen aan Jaap Dekker

Op 1 januari 1968 startte de jeugdschildersclub onder artistieke begeleiding van Jaap Dekker, grafisch ontwerper en kunstschilder in Heiloo ‘ een geboren kindervriend’, zoals hij werd aangekondigd in een rondschrijven. Docent Jaap Dekker werd voor de Jongerenafdeling geassisteerd door Cora Lunow, dochter van de oprichter. De belangstelling van kinderen voor activiteiten was echter sterk wisselend en het verloop daardoor groot. Het bleef financieel een noodlijdende zaak. Na een aantal jaren werd deze afdeling opgeheven.

Een interview in Perspectiviteiten in 1988 door Klaas Weijdemā en Margriet Schadee geeft een goed beeld van deze markante begeleider. Tekenē en schilderen werd Jaap met de paplepel ingegoten.

Jaap Dekker

Zijn vader, huisschilder en kunstschilder, had een amateurschildersclubje opgericht dat in huize Dekker kon schilderen. In de oorlog moest Cor Heeck vanuit Castricum uitwijken naar Heiloo en door het contact tussen vader Dekker en Cor Heeck ontstond de nog steeds bestaande amateurvereniging Tintoretto in Heiloo.

De jonge Jaap ging naar de grafische school, omdat je daar uitgebreid tekenonderwijs kreeg.

Hele dagen Artis, hele dagen model- en gipsteken met daarnaast opdrachten in de stad en de haven.

's Avonds nog modeltekenen aan de Vrije Academie. Na zijn opleiding ging Jaap trekken door Europa, maar uiteindelijk settelde hij zich weer in Heiloo en werd als opvolger van Cor Heeck begeleider van Tintoretto.

Ook begeleidde hij amateurs in Heerhugowaard, Alkmaar en Schagen en natuurlijk Perspectief in Castricum. In het interview komt ook Jaap's eigen werk aan de orde. Jaap maakte prachtige aquarellen (nu nog in atelier 1 te zien) stoer geschilderd, pittig, vol dynamiek. Hij maakte ook veel grafisch werk en etsen. Jaap kon zijn zin voor detail kwijt in

Perspectiviteiten

September/oktober 2009
Jaargang 29, nr. 5

BEDANKT, JAAP

een ets, die echt niet pietepouterig hoefde te zijn. Hij heeft vanaf 1964 groepen begeleid. "Ik krijg daarbij te maken met deelnemers die het schilderen heel verschillend benaderen. Van fanatiek vooruit willen gaan tot eenmaal per week gezellig in een groep wat tekenen of schilderen zonder verdere aspiraties. Ik oordeel nooit, maar probeer ieder in zijn waarde te laten."

In april 1982 begon Jaap Dekker als begeleider van de etsgroep.

In datzelfde jaar werd een tentoonstelling van Jaap Dekker's werk gehouden.

In januari 1998 was Jaap Dekker 30 jaar bij perspectief. Hij kreeg een tentoonstelling aangeboden in februari. In 2002 kreeg hij een tentoonstelling aangeboden omdat hij 35 jaar aan Perspectief was verbonden.

Bij het 35-jarig bestaan van Perspectief werd Jaap Dekker in Dagblad Kennemerland geïnterviewd. Daaruit: "Docent Dekker heeft zelden moeite met het feit dat er allerlei verschillende niveaus aan het werk zijn. Ik ga vaak met de groep naar buiten om te schilderen. Ik laat ze dan juist in de zomer een winterlandschap maken om hun fantasie te prikkelen. Of ik laat ze hier in de duinen ineens een beekje tekenen dat er helemaal niet is." Tiny Bink vulde aan: Dat is toch ook wat je altijd zegt: je mag het plekje dat je ziet altijd verbouwen." Tiny werd in het artikel geïntroduceerd als een beetje de 'moeder-overste' van de vereniging. "Bink produceert zo goed als iedere dag een werk en een snelle rekensom levert op dat ze dan zo'n vijftienhonderd schilderijen moet hebben gemaakt." "Ach, het stapelt goed onder het bed, zeg ik altijd maar" aldus Tiny.

In 2009 werd Jaap noodgedwongen te stoppen met zijn begeleidingswerk. Zijn gezondheid was hem parten gaan spelen, een ernstige ziekte had hem geveld.

In 2010 werd hij benoemd tot erelid van Perspectief. In 2011 hield Jaap Dekker een afscheidsexpositie in het atelier van Perspectief.

Tiny Bink

Hans van Herwijnen stimuleerde groei van de vereniging

Op de eerste bladzijden van deze uitgave hebben we gelezen wat Hans van Herwijnen zich herinnert van zijn tijd bij Perspectief. We willen zijn belangrijke rol hier nog eens belichten. In 2000 stopte Hans van Herwijnen als voorzitter van Perspectief. Bij de oprichting begon hij als secretaris en een aantal jaren later werd hij voorzitter. Van 26 leden en een werkgroep groeide de vereniging tot 268 leden, verdeeld over 16 groepen. Onder zijn leiding groeide Perspectief uit tot de grootste vereniging van amateurkunstenaars in Noord-Holland. Hij benadrukte altijd de sociale functie van de vereniging. Hij streefde er naar de contributie zo laag mogelijk te houden om iedereen in de gelegenheid te stellen lid te worden. Het opleggen van beperkingen in het aantal groepen dat een lid mocht bezoeken was voor hem taboe. Zijn grootste wens, een eigen atelier, werd in maart 1994 vervuld. Beheerder van het gebouw werd Stichting De Duinrand, waarvan Hans penningmeester werd en later voorzitter.

Hans in perspectief

Hans van Herwijnen maakte deel uit van de adviescommissie welzijn van de gemeente Castricum, was bestuurslid van de stichting Culturele Manifestatie Castricum en bestuurslid van de Stichting Jumelage Castricum-Balatonfured. Zijn beroep als grafisch ontwerper heeft voor de vereniging veel voordelen gehad. Hij maakte de affiches voor de tentoonstellingen, folders en illustraties voor Perspectiviteiten, waarvan er een aantal in dit blad zijn opgenomen.

In 1998 kreeg hij een Koninklijke onderscheiding bij de lintjesregen van dat jaar.

In het februarinummer van Perspectiviteiten werd stilgestaan bij het afscheid van Hans van Herwijnen.

Eind augustus 1999 werd hem een tentoonstelling aangeboden in verband met zijn 65^e verjaardag.

Bij zijn afscheid werd hem het erelidmaatschap toegekend. Uit handen van burgemeester Waal kreeg hij in 2000 de erepenning van de gemeente Castricum.

Hans en Ingrid verhuisden naar Noord-Groningen en openden in Oudeschans een atelier/galerie Het Koetshuis, Poortweg 3 Oudeschans, en gingen later naar Nieuweschans, waar ze Ateliertwee opzetten.

Ontwikkeling karakter Perspectief via veranderend logo

De vereniging heeft een interessante inhoudelijke ontwikkeling doorgemaakt. In de beginjaren heette Perspectief een **amateurschildersclub**. Dat stond ook in het eerste logo, een tekening van Hans van Herwijnen.

In 2009 werd nadrukkelijk vastgesteld dat er niet gesproken moet worden over een amateurkunstenaarsvereniging, maar, zoals in de statuten staat:

Vereniging voor creatieve ontspanning en ontwikkeling.

Sinds 2010 heet Perspectief evenwel **Vereniging voor beeldende vormgeving**. Weer een stapje verder af van het amateurimago. In dat jaar werden de statuten uit 1967 vernieuwd, en dat gaf de gelegenheid meteen de omschrijving van het doel aan te passen.

Uit een informatiebulletin van 30 augustus 1977:

Perspectief schrijft zijn leden niets voor. Ieder lid werkt op zijn eigen manier aan zijn eigen werk. De leiding op deze werkbijeenkomsten geeft de leden een persoonlijk advies en aanwijzingen.

De vereniging is zeer open ingesteld. Mensen komen dagdelen bij elkaar en werken zelfstandig. Het kan gebeuren dat 15 mensen met 15 verschillende onderwerpen bezig zijn. Voor de begeleiders een hele toer al die mensen op de juiste manier te helpen. Ook omdat er gevorderden en beginners in de groepen zijn.

In 1992 schreef John Ellerkamp in *Perspectiviteiten*: Wat is Perspectief toch een fijne vereniging. Alle dagen in de week kun je er terecht. Welke club in Nederland heeft zoiets? Ik denk geen een. Heerlijk toch om daar je hobby te beoefenen. Of het nu tekenen, beeldhouwen, schilderen of etsen is. Alles is mogelijk. Heeft onze vereniging geen ander doel? Volgens mij wel degelijk. n.l. een sociaal. Je hoort n.l. ergens bij, je kan eens bijpraten. In een bestuursverslag schrijft Van Herwijnen: "Onze leden komen bij Perspectief om gezellig, prettig, met gelijkgezinden aan hun eigen werkstuk bezig te zijn en hopen daarbij opbouwende en stimulerende kritieken te ontvangen van de door Perspectief aangetrokken begeleiding.

De leden en leiding nemen hun capaciteiten en creatieve ontwikkeling mee die aanwezig is op het moment van aansluiting bij Perspectief. De reden van toetreding en het beoogde doel kan voor elk lid verschillend zijn en is vaak van zeer persoonlijke aard."

Perspectief probeert met behulp van de begeleiding de creatieve capaciteiten te stimuleren en te ontwikkelen.

Als men met een bepaalde materie bezig is stelt men steeds hogere eisen aan zijn omgeving en de begeleiding.

De leden die de begeleiding ontgroeid zijn kunnen op een andere avond of overdag een zelfstandige groep vormen en hun mogelijkheden zelfstandig verder ontwikkelen.

Er werden wel wat huisregels opgesteld nu het voor iedereen mogelijk werd om individueel of in groepjes in het lokaal te werken.

Perspectiviteiten en website

De informatievoorziening van de vereniging heeft zich stapsgewijs ontwikkeld. In een bestuursvergadering van 1 oktober 1979 werd besloten tot invoering van een Informatiebulletin dat bij exposities kon worden neergelegd. In 1981 werd gestart met het blad Perspectiviteiten. De opzet was vrij eenvoudig in het begin. Soms bevatte het blad maar twee of drie pagina's, met voornamelijk bestuursmededelingen.

Anita Hoebe heeft de eerste jaren gewerkt aan het verzorgen van het blad. Ze vroeg in 1986 wie het maken van het blad van haar kon overnemen. Ze had het toen zes jaar gedaan. Het blad verscheen toen zesmaal per jaar, en het werk omvatte: kopij verzamelen, op stencil typen, tekeningen voor het voorblad verzamelen, stencilen, sorteren, nieten, etiketteren, in de postbak van het atelier zetten.

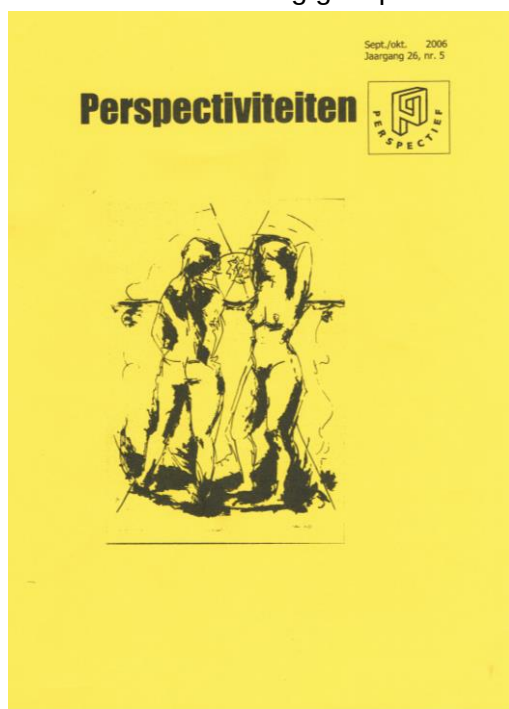
Ze deed dit al die jaren met hulp van Tiny de Vries bij het stencilen.

In 1987 trad een nieuwe redactie aan: Margriet Schadee, Paul Schiller en Klaas Weijdemā.

Bij het 20-jarig bestaan, 2 mei 1987, begon Perspectiviteiten in kleiner formaat (A5) uit te komen.

In de gang van het atelier kwam een gele brievenbus te hangen, waarin de leden kopij konden deponeren.

Voor het maken van de afbeelding op de voorkant van het blad werden oproepen gedaan in het blad. Instructies: in zwart-wit, liefst met duidelijke vlakken, grijstonen komen slecht over bij het drukken. Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van het blad werd een ontwerpwedstrijd uitgeschreven voor de kaft van het blad. De ontwerpen werden op de vakantietentoonstelling geëxposeerd.

In 1991 schrijft Jan Oostenbrink dat veel lezers van Perspectiviteiten gedachteloos voorbij gaan aan het werk dat wordt verzet om het blad elke keer lezenswaardig te maken. De redactie zijn de etaleurs die de etalage van Perspectief aankleden. Maar wie schrijft ook eens een stukje voor het blad? Niet dringen a.u.b. of... denkt u misschien dat kan ik niet? Het komend seizoen kan de redactie de stroom inzendingen niet meer aan. Een illusie? Zeker niet, als iedereen zich eens laat horen in ons blad.

In maart 1996 schrijven Margriet Schadee en Klaas Weijdemā dat ze stoppen als redactie. Ze doen een oproep voor opvolgers. In mei meldt de nieuwe redactie zich: Ingrid van der Stelt en Loes Honcoop. Lay out: Hans van Herwijnen.

Na het vertrek van Hans en Ingrid werd de redactie aangevuld met Jaap Buscop en Marian Smulders. Eind 2001 trad Irma Plug toe tot de redactie en trad Loes Honcoop terug.

In 2003 kwam Hans Roodzant er bij om de lay-out te verzorgen. Ook Hetty Spaanderman maakte toen deel uit van de redactie. Een jaar later was Elly Ravestein redactielid. In 2005 werd de eerste website van Perspectief gemaakt. Marina Pronk trad daarvoor toe tot de redactie. Het ging nog een beetje 'op kousenvoeten', omdat, zoals in 2009 nog werd geconstateerd, er een aantal leden geen computer hebben, toch kon men de opmars van de digitale wereld niet aan zich voorbij laten gaan. Er is al vrij snel geopperd het blad maar te laten vallen omdat alle communicatie via de digitale weg zou kunnen. Maar dat gaf ook veel weerstand, omdat door de relatief hoge leeftijd van de leden alle informatie niet bij alle leden kon komen. Ali Holleman-Klaver en Roderick Taylor kwamen in 2006 in de redactie. Later trad Luuk de Waal toe, in 2010 Peter Heemskerk. Jan Bleeker kwam Jan Oudhoff versterken voor de website. Het aantal nummers van Perspectiviteiten werd teruggebracht van zes naar vier en in 2015 is dat nog verder gereduceerd. Nu verschijnen er nog maar twee nummers per jaar. De rest van de communicatie verloopt via website en nieuwsbrieven. Daarnaast fungeren natuurlijk de informatieborden op de deuren van de ateliers als belangrijke informatiebronnen.

Relatie tot Toonbeeld

Perspectief heeft een op het eerste gezicht een evenknie in Toonbeeld, maar er is een aantal verschillen.

In het najaar van 1970 werd het Creativiteitscentrum opgericht (Cras, het huidige Toonbeeld). Bij een bezoek van burgemeester Schouwenaar aan Perspectief informeerde die of er sprake was van enige rivaliteit. Daarvan bleek geen sprake. Cras gaf regelmatig cursussen waar leden van Perspectief aan deelnamen. Via Cras kwamen er ook leden bij Perspectief terecht. Perspectief nam ook deel aan een kunstmarkt met Cras, en aan gezamenlijke publicaties. In juni 1980 kwam de relatie met het Creativiteitscentrum even ter sprake: Vertegenwoordigers van Cras stelden voor dat de etsgroep van Perspectief bij het Creativiteitscentrum zou werken, zodat er met twee personen gewerkt zou kunnen worden.

Niemand van Perspectief was tegen meer samenwerking, maar men wilde het Creativiteitscentrum voorstellen met hun etsgroep bij Perspectief te komen. Als we namelijk een van onze groepen bij een ander onderbrengen, wordt de huur verdeeld over 4 in plaats van 5 groepen, wat niet gunstig is voor de kas. Na dit tegenvoorstel werd niets meer vernomen van het Creativiteitscentrum. Wel kwam een overleg tot stand. In december 1980 meldde een bestuursverslag: Er is contact geweest tussen het bestuur van het Creativiteitscentrum en Perspectief. Het verliep heel prettig en soepel. Er zijn geen wanklanken, ook geen punten van samenwerking gevonden. Men ergert zich er bij het Creativiteitscentrum wel aan als het woord docent bij ons valt i.p.v. begeleider. We zullen hier precies op zijn om verwarring te voorkomen. Er is wel gezegd dat Perspectief een concurrent zou zijn voor het Creativiteitscentrum/Toonbeeld. Dat werd tegengesproken in Perspectiviteiten van 1982. Het Creativiteitscentrum geeft uitsluitend cursussen, Perspectief werkt met vrije werkgroepen. Perspectief is een soort vrije academie. Theoretisch is er alleen een werkrooster van begeleiders en kunnen de leden 24 uur per dag van het atelier gebruik maken.

Ontwikkeling exposities Perspectief

De eerste expositie van de amateurschildersclub werd gehouden in de Kersttijd van 1968. De toelichting luidde, dat het geëxposeerde werk niet pretendeerde het beste te zijn dat binnen de vereniging is gemaakt; het was een keuze uit het werk van ieder lid, waarbij meer gelet was op datgene dat de maker karakteriseert, dan op de technische kwaliteiten.

“De artistieke doelstelling van de club is een volkomen vrije ontwikkeling van de creatieve aard en kunnen van de leden, bijgestaan en geadviseerd door de clubleiders. Er wordt geen invloed uitgeoefend op de keuze van het onderwerp, noch op de keuze van de stijl Dit is het avontuur van de zelfontdekking”.

De eerste expositie omvatte 74 werken van volwassen leden en 33 werken van jeugdleden. De jongste exposanten waren 7 jaar.

Locatie was de aula van de Juliana van Stolbergschool. Ook in 1970 werd daar een expositie gehouden. Opvallend detail: er werd toegang gegeven: 50 cent voor volwassenen, 25 cent voor kinderen tot 15

jaar. Men ontving dan wel een catalogus en een enquêteformulier. Leden van het bestuur en de heren Heeck en Dekker waren vrijgesteld van het kopen van kaartjes.

In 1969 exposeerde begeleider Cor Heeck zijn werk in de aula van de lagere school aan de Prins Hendrikstraat in Castricum.

In de kerstperiode in 1974 was er weer een tentoonstelling in de Juliana Van Stolbergschool.

In 1978 verzoekt Perspectief in de bibliotheek te mogen exposeren. De bibliotheek ging akkoord en later is te lezen dat Perspectief bij Duin en Bosch een vitrine zal laten maken waarin het werk (maandelijks wisselend) kan worden geëxposeerd. De vitrine kostte 464 gulden.

In 1995 is de vitrine verdwenen. In plaats daarvan mochten leden op wanden exposeren.

Er werd geëxposeerd op volgorde van de ledenlijst, te beginnen met het eerste lid dat 'hangwerk' heeft en het eerste lid dat staand werk heeft.

EXPOSITIE

30 maart t/m 4 april 1991
van 14.00 tot 17.00 uur
ATELIER "PERSPECTIEF"
van Oldenbarneveldtweg 37
BAKKUM

UITNODIGING

voor het bijwonen van de opening
op zaterdag 30 maart om 14.00 uur van de expositie
"TEXTIEL in beeld"
in het atelier van Perspectief.

In april 1980 werd een tentoonstelling gehouden met werk van Cor Heeck, ter gelegenheid van zijn vertrek als begeleider.

In 1982 was er een tentoonstelling ter gelegenheid van 15 jaar Perspectief.

In dat jaar werd met het oog op de Kersttentoonstelling een vlag ontworpen met het logo van Perspectief. Die kon aan de straatkant worden opgehangen om publiek te attenderen op de expositie. De vlag werd ontworpen door de groep textiele werkvormen.

In 1998 was er ter gelegenheid van het 30-jarig begeleiderschap een expositie van Jaap Dekker, kunstschilder, graficus en ontwerper. Hij had ook in 1982 al geëxposeerd bij Perspectief en in 1989 t.g.v. zijn 50^e verjaardag. Die expositie liep tegelijk met een tentoonstelling van amateurkunst in het Bonhoeffer college, waaraan veel leden van Perspectief deelnamen.

In 1999 was er een expositie (aangeboden door Perspectief) van Hans van Herwijnen,

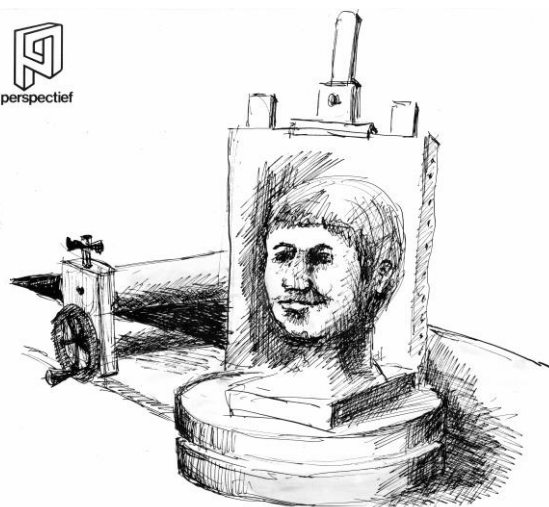
De expositie werd aldus toegelicht: behalve om werkstudies die laten zien hoe Hans op geestdriftige wijze ideeën verzamelt en ontwikkelt worden schilderijen getoond waaruit blijkt dat veel van de op papier vastgelegde indrukken zijn toegevoegd en leiden tot nieuwe composities. Vaak vormen de schilderijen een stap in een ontwikkelingsproces, dat uiteindelijk leidt tot een schilderij, waarin het eerst opgetekende idee niet meer direct herkenbaar is.

Een aantal malen hebben groepen van Perspectief eigen exposities gehouden.

In 1984 heeft de gemeente Castricum exposities in hal en trappenhuis van het gemeentehuis mogelijk gemaakt.

In 1990 wordt voor de kersttentoonstelling een thema gekozen 'Intiem'. Omdat dit mensen kopschuw kan maken is als tweede thema gekozen 'De tijd'.

De expositie werd aangekleed door bloemstukken, verzorgd door Gerda en Foeke van Buren.

leden van Perspectief tonen hun werk

op 26, 27 en 28 december
in de „Oude Duinrandschool”
van 11 tot 4 uur

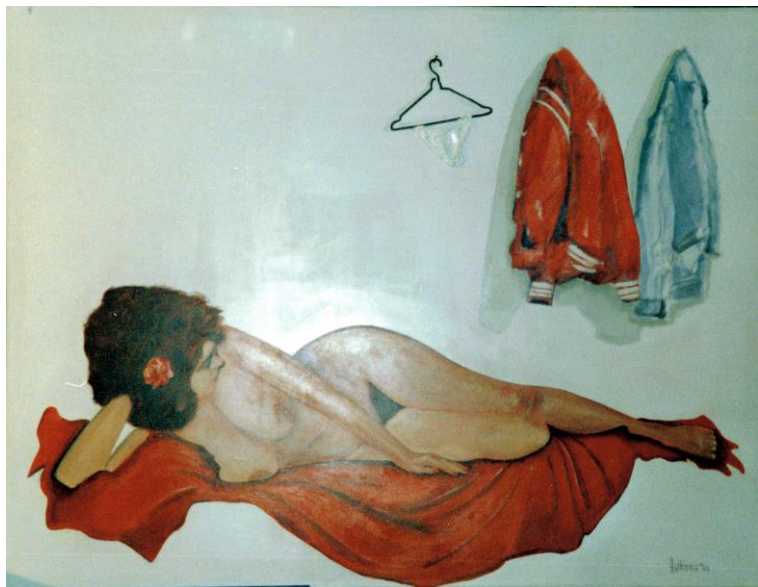
van Oldenbarneveldweg 37
Bakkum

Naakt op doek ontzet gemeente

Het meest ophefmakende nieuws over Perspectief, tot in de landelijke pers toe, was de weigering van de gemeente om een naaktschilderij te laten exposeren. “Blote Sandra mag niet”, kopte de Kennemer op 22 januari 1988. De modeltekenwerkgroep olv Topy ten Hove had een expositie in het gemeentehuis ingericht. De 48 werken waren van verschillend niveau en de geschilderde modellen in verschillende staat van ontkleding.

Teveel voor sommigen bij de gemeente. Krantenkoppen: “Castricum verdraagt levensgroot naakt niet, Naakt stoort ambtenaren in Castricum, Naakt weg van expositie, Liggend naakt stoort ambtenaren, Blote dame moet gemeentehuis uit, Tikje te wild voor ambtenaren, Gemeente Castricum laat liggend naakt verwijderen”. Amateurschilder Arthur van den Berg was woedend dat zijn doek van twee bij drie meter werd verwijderd. Hij liet meteen ook zijn drie andere werken weghalen.

Wat was het geval? Bij het inrichten van de expositie had ambtenaar Veldman (lid van de gemeentelijke kunstcommissie), aanstoot genomen aan het grote schilderij. De krant: “De meeste voorbijgangers, onder wie burgemeester en wethouders, haalden de schouders op bij het zien van al dat naakt. Veldman vond het te erg en schakelde een aantal collega's in die ook vonden dat het werk te aanstootgevend was. Het schilderij zou te groot zijn en veel te veel in het zicht hangen. Het zou mensen belemmeren het gemeentehuis te bezoeken. Het ANP meldde: “Volgens woordvoerder Veldman hebben met name publieke reacties op het meer dan levensgrote naakt tot de verwijdering geleid. Diverse bezoekers zag je er naar kijken met de blik van: moet dit nou? Dan moet je in een openbaar gebouw waar iedereen zonder aanstoot moet kunnen binnenlopen, kiezen of delen”. De verslaggever van de krant probeerde nog in het midden te brengen dat Rubens toch ook naakte vrouwen schilderde en niettemin zeer gerespecteerd is. De woordvoerder van de gemeente was evenwel onverbiddelijk: “Vergelijkingen tussen Rubens en Van den Berg zijn een belediging voor de oude meester. Dat durf ik Van den Berg midden in het gezicht te zeggen.”

Het bestuur van Perspectief was ontstemd over de affaire, waarover geen overleg had plaatsgehad. Volgens de krant liet Anneke van Wallenburg van onze vereniging weten dat dit relletje ruim twintig jaar eerder meer in het tijdsbeeld zou hebben gepast. Merkwaardig is ook dat de gemeentesecretaris had laten weten dat het college het schilderij geen probleem vond, maar zijn persoonlijke mening was: “het is niet om aan te zien”. Hoe het ook zij, Perspectief heeft met die ophef ruim de kranten gehaald, en dat was ook wat waard.

Pogingen om de jeugd te bereiken

De oprichting van schildersclub was in 1967 een succes geworden. Voortbouwend op dit verheugende feit wilde het bestuur direct ook voor de jeugd de mogelijkheid openen tot schilderen onder deskundige leiding. Gedacht werd daarbij aan de kinderen vanaf 8 jaar, waaronder er velen moeten zijn die dit graag zouden gaan doen.

De uloschool was bereid het handenarbeidlokaal daarvoor beschikbaar te stellen, mede gezien de goede ervaringen tot nu toe. Enkele stukjes in het Nieuwsblad voor Castricum en enkele andere activiteiten hadden 20 aanmeldingen opgeleverd. Men wilde beginnen met een proefperiode van 3 maanden, vanaf januari 1968.

De gemeente reageerde snel: al op 19 december lag er een brief met de gevraagde toestemming voor het gebruik van het lokaal op de donderdagmiddag.

Op 27 december schreef het bestuur een brief aan de aangemelde jeugdleden, dat op 4 januari een begin zou worden gemaakt met de jeugdschildersclub.

“In het handenarbeidlokaal zullen de heer Dekker en een mevrouw op jullie wachten. De heer Dekker zal de club leiden en jullie met je moeilijkheden bij het schilderen en tekenen helpen. De mevrouw die aanwezig is moet er voor zorgen dat alles volgens de afspraak zal verlopen. Jullie kunnen haar dus alles vragen, maar we spreken af dat jullie ook alles doen wat zij jullie zegt. Dan blijven we goede vrienden. “

Perspectief is weer begonnen! Zo luidde een schrijven van 1970 van mevrouw Lunow (dat was de mevrouw waarvan sprake was in het hiervoor aangehaalde citaat).

Zij meldde dat er naast de volwassenenclub op woensdagavond nu een Tienerclub was op donderdagavond, en een Kinderclub op donderdagmiddag. De jeugd deed ook aan linsneden en touwknopen.

In 1973 stond in een brief van Perspectief aan de FABK dat Perspectief was uitgebreid met een tweede jeugdgroep voor kinderen, zodat de vereniging nu bestond uit een volwassenengroep op woensdagavond (tekenen, schilderen, aquarelleren), een tienergroep vanaf 12 jaar op donderdagavond (tekenen, schilderen, aquarelleren, applicatie en linoleum) en een kindergroep op donderdagmiddag (tekenen, schilderen, aquarelleren, applicatie, linoleum, macramé). Beide jeugdgroepen stonden onder leiding van Jaap Dekker, ondersteund door Cora Lunow.

Op 26 augustus 1974 schrijft voorzitter Lunow

“Tot onze spijt moeten we jullie een zeer onaangename mededeling doen. Door geldgebrek zijn we genoodzaakt de jeugd- en tienerclubs in de vorm waarin ze nu bestaan, op te heffen. In de laatste twee jaar is het aantal leden waarop we konden rekenen zodanig verminderd, dat de ontvangen les gelden in de verste verte niet toereikend waren om de kosten van de leiding en het lokaal te betalen. De andere bronnen waaruit de tekorten betaald werden zijn nu ook uitgeput, zodat we moeten stoppen.

Om de trouwe leden toch niet helemaal in de kou te laten staan willen we nog proberen of het mogelijk is een jongerenclub te laten voortbestaan uit een combinatie van de oude clubs.”

Op 30 september 1974 moest de secretaris melden dat Perspectief er niet in was geslaagd voldoende belangstellenden bij elkaar te krijgen om een nieuwe jeugdgroep te vormen.

In een brief aan de gemeente op 29 september 1975 meldde Perspectief dat beide jeugdgroepen in de zomer van 1974 moesten worden opgeheven door teruglopende belangstelling.

In september 1982 wordt overwogen opnieuw een jeugdgroep te starten, op instigatie van de gemeente. Gedacht wordt aan de leeftijd van 12-18 jaar, met een maandelijkse contributie van 10 gulden.

In 1998 startte een teken- en schildercursus voor jongeren vanaf 16 jaar, o.l.v. Vincent van Oss. In 2015 is geprobeerd jongeren te interesseren voor een jeugdworkshop, maar er kwam onvoldoende respons op.

Eerdere jubilea bij perspectief

Het eerste lustrum in 1972 werd gevierd met een jubileumtentoonstelling. Aan de tentoonstelling deden behalve de schildersclub ook de artistieke leiders Cor Heeck en Jaap Dekker mee. Het speelde zich af in de Paasdagen en de week daarna in de Juliana van Stolbergschool.

Bij het 10-jarig bestaan in 1977 werd met Kerst ook een tentoonstelling gehouden, in samenwerking met de culturele werkgroep van de gemeente Castricum in de ontmoetingsruimte van het Bonhoeffer College.

In de instructies voor degenen die zouden helpen bij de opbouw stond vermeld : de witters dienen zelf een witkwas en wat oude kranten mee te nemen. De exposanten hangen zelf hun werk op; zelf een schaar meenemen!

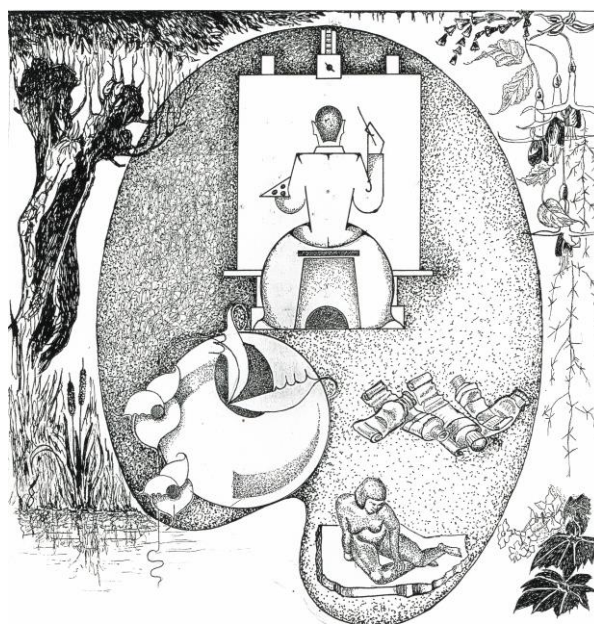
Degenen die voor de drankjes zouden zorgen dienden zelf een theedoek mee te nemen.

Aan de gemeente werd gevraagd zwarte stenen te leveren, om de keramiekwerkstukken beter uit te laten komen.

De tentoonstelling werd overigens een groot succes: er werden 1800 bezoekers geteld.

Bij 15 jaar Perspectief werd een tentoonstelling ingericht in de Kerstperiode van 1982.

In 1987 werd het 20-jarig bestaan van Perspectief gevierd met een tentoonstelling en een lunch bij Hotel Borst, de 'buurman'. Tevoren was in april een expositie gehouden met werk van de begeleiders van Perspectief.

Prent bij 25 jaar Perspectief

Bij het 25-jarig bestaan (in 1992) werd een speciale jubileumuitgave van Perspectiviteiten, tentoonstellingen en een gezellige avond verzorgd. Ook werd een culturele verrassingstocht georganiseerd, als onderdeel van de festiviteiten. De tocht ging naar het Singermuseum in Laren en kasteel Groeneveld in Baarn, waar exposities werden bekeken.

Maar liefst vier tentoonstellingen werden er georganiseerd: werken van de leden in het atelier, in het gemeentehuis en in winkelatalages; werken van de begeleiders in galerie Nu.

In de zaal van Borst was een feestavond, waarbij leden van Perspectief zorgden voor geschilderde decors, een van 2,5 bij 2 meter, schildering van Adam en Eva in het paradijs (ontwerp Jessica Keppel, uitvoering door een aantal leden) en een schildering van schapen.

In mei 2002 bestond Perspectief 35 jaar. Over de voorstellen werd een ledenenquête gehouden. Het bleek dat slechts een vijfde van de leden belangstelling had voor de viering. De commissie vond dit aantal te laag om alle voorgenomen activiteiten door te zetten. Het bleef bij een open huis en een feestelijke afsluitende bijeenkomst.

Talensprijs

In 1994 kreeg Perspectief de tweede prijs voor het organiseren van de regionale voorselectie van de Talens Amateur Schilderprijs.

Perspectief had deze voorselectie georganiseerd ten tijde van de Culturele Manifestatie in sporthal De Bloemen. Thema van de landelijke expo was een passage uit het boek De Tweeling van Tessa de Loo.

Ed Vader van de Abstractgroep heeft in 2014 de juryprijs gekregen van de Biënnale in Noord-Holland.

Ed Vader

Kunstuitleen

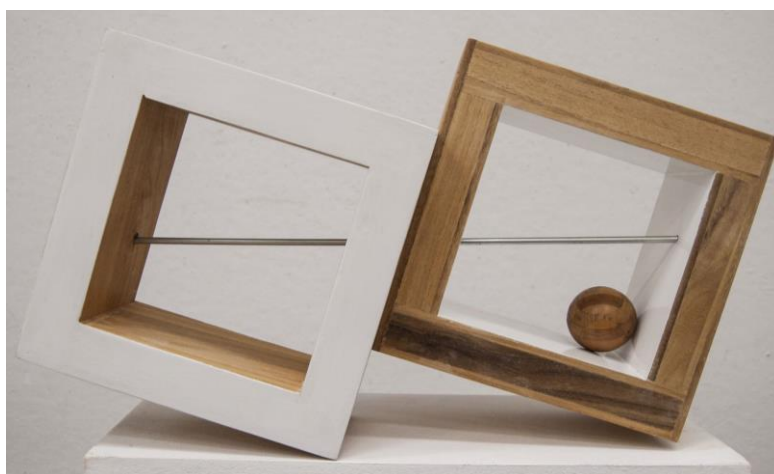
In november 1994 startte de kunstuitleen onder de naam Duinrand Artotheek, bedoeld om geld te genereren voor het gebouw. De uitleen werd georganiseerd door Stichting De Duinrand. De kunstuitleen was opgezet voor het uitlenen van werk van leden van Perspectief. Voor 90 gulden per jaar kon men een

kunstwerk lenen. De opbrengst van de artotheek kwam geheel ten goede aan de renovatie van Ateliers De Duinrand. De drijvende kracht achter de artotheek was Ingrid van der Stelt, geassisteerd door Hans van Herwijnen en Margriet Schadee.

Eerder was al het idee geopperd om een kunstuitleen te starten, maar het kwam niet van de grond door het vele werk dat eraan vast zat. De stichting heeft het idee tot uitvoering gebracht om zo inkomsten voor het gebouw te krijgen, naast de huur die aan Perspectief in rekening werd gebracht.

In 2004 werd het 10-jarig bestaan van de artotheek gevierd. Er werden 104 werken aangeboden, waarvan er 24 werden uitgeleend. De hoogste score tot dan toe.

In 2015 werd de artotheek beëindigd.

Buiten schilderen

Al jarenlang organiseren leden van Perspectief dat op verschillende locaties in de zomermaanden, als er geen groepsbijeenkomsten zijn, buiten kan worden geschilderd. Trekkers in dit opzicht waren: Cor Hoogerhuis, John Ellerkamp, Neeltje Sombroek en Riet van de Wel.

Neeltje Sombroek

In 1991 stond voor het eerst een overzicht van de locaties voor het buiten schilderen in het verenigingsblad. Tijdens vakanties kon ook altijd vrij gebruik worden gemaakt van de ateliers om aan het eigen werk verder te gaan.

Een aantal malen hebben leden van Perspectief deelgenomen aan de Zeedijk teken- en schilderdag. Deze was in handen van organisator Piet van Rees. De bedoeling was het herstel van de Zeedijk, die eerder een slechte naam had, na renovatie en nieuwbouw vast te laten leggen door beeldend kunstenaars. Van het werk werd een expositie gehouden in Bar Bijzonder aan de Zeedijk 10. Sommigen gingen een drankje halen in café De verdwenen Zeeman. Bewoners van de wijk zaten model,

zoals de oudste bewoonster tante Trui.

In 2003 werd nog een Zeedijkschildersdag gehouden.

In 1984 is een groep van Perspectief met een zeilschip gaan varen op het Lauwersmeer, o.l.v. Anita Hoebe. Ook in 1985 is een zeilweekend gehouden op zeilschip De Onderneming. In 1986 werd een schilderweekend in Giethoorn gehouden.

Op een zaterdag in 1986 werd bij de ruïne van Brederode in Santpoort geschilderd, waarbij slotvoogd Cornelisse optrad als gastheer. In 1987 was er een dag rododendrons schilderen op landgoed Waterland en was er een schilderweekend in Schoorl.

Jaarlijks waren er ook uitstapjes naar Artis, o.l.v. Jessica Keppel en later Jaap Dekker.

Tekenen in artis

In Perspectiviteiten van 1991 lezen we daarover een treffend stukje van Margriet Schadee: “Je kunt natuurlijk ook mensen tekenen, maar dieren zijn toch nog leuker omdat ze op mensen lijken, maar het niet in de gaten hebben. Als je die argeloze pinguïns daar arrogant ziet rondkijken, moet ik sterk aan mijn buurman denken en als ik ze zie spartelen in het water aan de zwempret van de kinderen. De wandelende tak kan me niet zo boeien, waarschijnlijk omdat ik hem niet thuis kan brengen, ondanks dat ik vagelijk de contouren van mijn tante herken. Wat te zeggen van de nijlpaarden. Die vadsige knipoog van opa nijlpaard die ik tot slot kreeg toegeworpen, doet me al weer uitzien naar volgend jaar!”

In 1988 en 1989 waren er uitstapjes van Perspectief naar Texel, op de kampeerboerderij Bloem en Bos.

In 1990 ging een groep schilderen in De Lage Vuursche, met overnachting in het Nivonhuis.

Tiny de Vries organiseerde dat.

In de vakantie werd ook regelmatig een zomeratelier beeldhouwen gehouden in ons atelier, georganiseerd door Gerda van Buren.

De begeleiding was in handen van Lia van Vugt.

Vanaf 1992 organiseerde Perspectief gedurende een aantal jaren in september steeds een zomeratelier beeldhouwen in de Borckerhof in Orvelte (Drenthe). Gerda van Buren organiseerde dit samen met Tewis Elzinga. (Gerda werd door een medereizigster eens omschreven als “onze enige en echte regelfreak”).

De begeleiding was in handen van Joop Hollanders en later Leo van den Bosch.

In 1994 ging een groep schilderen in Den Ham bij Ommen, o.l.v. Pé Zonneveld en Tiny de Vries.

In 1995 organiseerden Hans van Herwijnen en Ingrid van der Stelt een schilderweekend in Allardsoog, gemeente Norg.

In juni 1996 ging een groep naar Oosterland op Wieringen om te schilderen.

In augustus 1996 was er een buitenschilderweek in Scheemda, Groningen.

In 1998 was er een schilderweekend in Noordlaren.

In juni 2000 en 2001 ging een groepje met Rob Brinkman naar de Vogezen om te schilderen.

Nu is begeleidster Dora Overmars de organisator van het zomers buiten schilderen in de omgeving van Bakkum.

Dora Overmars buiten aan het werk

Technische commissie houdt spullen op peil

De technische commissie van Perspectief bundelt de eigen werkzaamheden van de handige leden die zoveel mogelijk klussen zelf uitvoeren, zoals schilderwerk en het repareren van ezels en hakbokken.

Met vereende krachten worden alle voorkomende onderhoudswerkzaamheden verricht. In 2016 is veel tijd gestoken in het opstarten van een glasfusion-groep, waarvoor een glasoven werd geïnstalleerd.

Sinds 2016 is er een vaste kracht voor het onderhoud ingeschakeld: Gert Jan Schouten is begonnen met zijn werkzaamheden als "huismeester".

Schoonmaken hoorde er altijd al bij. In Perspectiviteiten is steeds een rooster opgenomen van de groep die de maandbeurt krijgt om te stoffen, stofzuigen en dweilen. Als beloning mag de groep die de beurt heeft hun werk in het atelier exposeren.

WORKSHOPS

Met grote regelmaat worden bij Perspectief workshops gegeven voor leden en niet-leden, met het doel de technieken aan te scherpen en bij te vijlen. De evenementencommissie zorgt voor een niet-aflatende stroom van deze bijspijsgelegenheden, zoals een modelteken-vierdaagse en een portret-boetseerweek.

Regelmatig hield Perspectief ook Educatieve avonden, waarop een inleiding werd gegeven op kunstenaars of kunsttechnieken. Ook zijn excursies gehouden naar exposities.

Een nieuwe activiteit was in 2014 het evenement Peintres dans la rue.

PERSPECTIEF
VERENIGING VOOR CREATIEVE VORMGEVING

Nieuw in Castricum
Peintres dans la rue

zondag 14 september 2014
Tijdens de **Open Monumentendag** is het atelier van Perspectief open voor schilders die met het thema 'op reis' of een eigen onderwerp aan de slag willen.

Programma
10 uur - ophalen schilderdoek of aquarelpapier
deelnemers zoeken een plek in de omgeving van het atelier of ergens anders in het dorp
16 uur - verzamelen bij Perspectief, bespreking door professionele kunstenaar, prijsuitreiking en feestelijke afsluiting

Kijk voor meer informatie op de website: www.perspectiefcastricum.nl
Van Oldenbarneveldtweg 37, Bakkum

Kunstfietsroute

Jarenlang werd de Kunstfietsroute aangestuurd vanuit Limmen Cultuur. In 2009 heeft Toonbeeld met Perspectief het stokje overgenomen en organiseert sindsdien op een aantal locaties de voorjaarsexposities van de Kunstfietsroute, steeds zeer geanimeerd.

In 1985 verscheen een kalender met werk van leden van Perspectief. Drukkerij Boesenkool had daartoe het initiatief genomen.

In 1987 was er een marktevenement in Bakkum. Daar heeft Hans van Herwijnen een portret gemaakt van Martien Alers, en andersom. Dit leverde de vereniging een bedrag op van 25 gulden.

In 1980 werd de plaatselijke middenstand benaderd om korting te geven aan leden van Perspectief.

Sinds jaar en dag kunnen leden van Perspectief korting van 10 procent krijgen op vertoon van het lidmaatschapskaartje, bij een aantal zaken die kunstenaarsartikelen verkopen. Die bedrijven adverteren ook in Perspectiviteiten.

De leden van Perspectief hebben jarenlang een collectief abonnement op Palet en Tekenstift gehad, waarbij Bep van der Heijden zorgde voor het contact tussen leden en uitgever. In 1992 eindigde het collectief abonnement.

In 1994 beschilderden leden van Perspectief een 25 meter lange bouwschutting bij

Geesterduin. Het leverde een enorm schilderij op dat veel waardering kreeg. De opbrengst, 2000 gulden, was een bijdrage voor de vernieuwing van de verwarming in de Duinrandschool. Jarenlang werd aan leden die 5 of 10 jaar lid waren zilveren, resp. gouden speldjes uitgereikt. Die traditie is inmiddels afgeschaft. Lange tijd werden door leden kunstkaarten gemaakt, waarvan een deel van de opbrengst ten goede kwam aan de vereniging.

In 2004 heeft Margriet Schadee een folder over Perspectief ontworpen, waarin alle activiteiten worden vermeld, als PR-instrument.

Perspectief heeft al heel lang een aantal commissies, die zich bezig houden met alle taken van de club. Nu zijn dat de tentoonstellingscommissie, evenementencommissie, technische commissie, redactie blad en website, publiciteit. Het beheer van het gebouw berust bij de stichting De Duinrand.

Jumelage

Vanaf 1985 is Perspectief gaan deelnemen aan de jumelage-uitwisselingen met Hongarije (Balatonfured). In 1989 werd een reis gemaakt naar Hongarije. Van Perspectief gingen er 17 leden mee. Ze stelden in Balatonfured een tentoonstelling samen met 30 schilderijen en acht werken in brons en gips van de beeldhouwgroep. Bij de Hongaarse grens was nog sprake van uitkijktorens en gewapende militairen. Je ging echt door het IJzeren Gordijn.

In 2005 kwam een delegatie uit Balatonfured naar Castricum en konden de banden met Perspectief worden aangehaald.

Portretcompetities bekende Castricummers

De afgelopen jaren hebben bekende inwoners van Castricum een middag geposeerd in atelier De Duinrand. De resultaten zijn geëxposeerd tijdens de tentoonstelling in het gebouw ter gelegenheid van de Kunstfietsroute. Achtereenvolgens hebben hieraan deelgenomen:

2014: burgemeester Toon Mans

2015: Henry Huisman

2016: Simone Veldt-Bakker

Overzicht groepsactiviteiten

Perspectief kent momenteel 18 groepsactiviteiten verdeeld over dagdelen (ochtend, middag of avond). Leden kunnen deelnemen aan een of meer van deze activiteiten. Hieronder volgen korte beschrijvingen van deze groepen waarin aangegeven wordt wat “karakteristiek” is voor de betreffende groep.

Uitgebreide informatie kunt u vinden op onze website: www.perspectiefcastricum.nl

schilderen, tekenen, aquarelleren,

van 10.00 uur - 12.00 uur

Begeleiding Martin Heijnen

“We schilderen met acryl, olieverf of aquarel, maar er is ook ruimte voor tekenen met houtskool of potlood. Er wordt maandagmorgen altijd een stilleven neergezet.”

modeltekenen,

van 13.30 -15.30 uur

Begeleiding Martin Heijnen

De deelnemers zorgen per toerbeurt voor twee vrijwilligers die model willen staan (of gaan zelf model staan). Voor de pauze staat een model wat kortere standen, na de pauze de ander met een langere zit. In plaats van het hele model, kunnen ook details, of een portret onderwerp van studie zijn. Regelmatig is er tekenen naar naaktmodel.

grafische vormgeving ,

van 20.00 uur - 22.00 uur

Begeleiding Hermine Groenendaal

Al jaren is er een vaste kern mensen met veel enthousiasme, creativiteit en leergierigheid bezig met grafische technieken: etsen, lino snede, droge naald, aquatint en sjabloondruk.

schilderen, tekenen en aquarelleren,

van 20.00 – 22.00 uur

Begeleiding Nella van Os

Er wordt binnen gewerkt, Nella zet meestal een stilleven klaar. Enkele mensen maken dat in aquarel, acryl of olieverf.

schilderen, tekenen, aquarelleren,

van 9.30 - 11.30 uur

Begeleiding

Joke Vink

Meestal wordt er individueel gewerkt en is iedereen vrij in haar/zijn materiaalkeuze. We doen ook thema's in groepsverband en dan wordt het materiaalgebruik aangegeven.

schilderen, tekenen, aquarelleren,

van 13.30 - 15.30 uur.

Begeleiding

Joke Vink

Er wordt meestal individueel gewerkt en iedereen is vrij in haar/zijn materiaalkeuze, maar zo nu en dan doen we ook een thema in groepsverband.

schilderen, tekenen, aquarelleren,

van 19.30 – 21.30 uur

Begeleiding

Afke Spaargaren

Er wordt met diverse teken- en schildersmaterialen en in verschillende technieken gewerkt, bijv. met aquarelverf en acrylverf in een werkstuk.

Ook wordt er geschilderd met olieverf.

glasfusion

van 19.30 – 21.30 uur.

Begeleiding Marie-Louise Hebly

Deze nieuwe techniek is sinds kort te beoefenen bij Perspectief.

schilderen, tekenen, aquarelleren,

van 9.30 - 11.30 uur

Begeleiding

Dora Overmars

Wij werken voornamelijk met aquarelverf, maar ook acryl, houtskool en pastel is mogelijk.

Bij goed weer in de winter maken we een buitenschets van 10 minuten, die we binnen uitwerken. Als het buiten warmer wordt gaan we in het landschap schilderen.

beeldhouwen,

van 9.30 tot 11.30 uur

Begeleiding

Peter Schelvis,

De leden werken aan hun zelfgestelde opdrachten in verschillende materialen zoals klei, speksteen en was. Ieder werkt in zijn eigen tempo.

keramiek,

van 13.30 - 15.30 uur

Begeleiding

Sabine IJzinga,

Er wordt gewerkt met klei van verschillende samenstelling. Eerst wordt het werkstuk gevormd, daarna gedroogd en gaat het voor de eerste stook (biscuit) de oven in. Hierna wordt het werkstuk met kleur en glazuur bewerkt en gaat het voor de tweede keer de oven in.

beeldhouwen,

van 19.30 - 21.30 uur

Begeleiding

Ingerid Opstelten,

De woensdagavond beeldhouwgroep werkt met diverse materialen en technieken. Materialen: klei, was, hout, speksteen, gips en aluminiumcement. De technieken variëren van opbouwen, modelleren maar ook weghalen of uithakken en het maken van mallen en gieten van de definitieve vorm.

schilderen, tekenen, aquarelleren,

van 10.00 - 12.00 uur

Begeleiding

Fré Ham

Het plezier in het schilderen is belangrijk. We schilderen met aquarel, acryl of gemengde technieken. Thema's in groepsverband om tot een lossere stijl te komen en ook individueel is er ruimte om te werken.

abstract schilderen,

van 13.30 - 15.30 uur

Begeleiding

Eric Beets

De groep abstract is ontstaan uit een behoefte aan meer vrijheid bij het schilderen. Emoties direct op het doek zetten zonder binding aan de concrete werkelijkheid, zo zou je de werkwijze kunnen omschrijven. Daarbij wordt veel geëxperimenteerd met allerlei technieken om acryl- of olieverf aan te brengen.

modeltekenen,

van 20.00 uur – 22.00 uur

Begeleiding Maria Heideveld

De begeleiding is individueel. Maria geeft aanwijzingen, hoe iets beter kan gaan, hoe je op een ander manier kunt kijken of de tekening goed is en goed op het vlak staat. Ze neemt altijd een boek met afbeeldingen mee over beeldende kunst en geeft informatie over exposities of tv programma's over kunst. Regelmatig is er tekenen naar naaktmodel.

schilderen, tekenen, aquarelleren,

van 9.30 - 11.30 uur

Begeleiding: Paulus Baars

De vrijdagmorgenwerkgroep heeft de traditie te werken in de natuur, naar de natuur. Als het weer het toelaat gaan we naar buiten, al was het maar om een schets te maken die in het atelier wordt uitgewerkt.

olieverf, acryl schilderen,

van 10.00 - 12.00 uur

Begeleiding Martin Heijnen

Zaterdagochtend was de dag van het schilderen met olie verf, maar ook de andere schildertechnieken komen nu volledig aan bod. Iedereen is zelfstandig met zijn eigen keuze van onderwerp aan het werk.

steenhakken,

van 10.00 tot 12.00 uur , buiten achter ateliers

Begeleiding Ada van Wonderen

Sinds vorig jaar werkt op zaterdagmorgen de groep Beeldhouwen in natuursteen. Het maken van een beeld begint met de keuze van een steen en dan hakken met spitsijzer en hamer.

Colofon:

Redactie: Peter Heemskerk (redacteur van Perspectiviteiten).

Teksten gebaseerd op archieven van de vereniging.

Speciale bijdrage van oud-voorzitter Hans van Herwijnen.

Overzicht actuele groepsactiviteiten: Jan Bleeker.

Informatie over historie Duinrandschool mede ontleend aan Werkgroep Oud Castricum

Druk: Oersterk, Limmen

Oplage 500 exemplaren

April 2017

website: www.perspectiefcastricum.nl